

Sygn. akt III K 111/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb., w III - cim Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Tomasz Olszewski

Protokolant Bożena Wolfram

w obecności Prokuratora: Piotra Grochulskiego, Jacka Kujawskiego, Tomasza Retyka, Beaty Wojciechowskiej, Marty Bugajskiej – Sójki

po rozpoznaniu w dniach: 6 grudnia 2012r., 28 lutego 2013r., 2 kwietnia 2013r., 9 kwietnia 2013r., 15 kwietnia 2013r., 21 maja 2013r., 23 maja 2013r., 12 września 2013r., 11 października 2013r., 4 listopada 2013r., 9 stycznia 2014r., 20 lutego 2014r., 13 marca 2014r., 22 stycznia 2015r., 8 maja 2015r., 8 czerwca 2015r., 10 lipca 2015r. i 4 września 2015r.

sprawy

1. **S. Ł. (1)**

córki J. i M. z domu Ł.

urodzonej dnia (...) w W.

2. G. K. (1) z domu Ł.

córki J. i K. z domu R.

urodzonej dnia (...) w M.

3. **M. K. (1)**

syna E. i Z. z domu J.

urodzonego dnia (...) w R.

4. **M. R.**

córki F. i K. z domu R.

urodzonej dnia (...) w O.

5. (...))

syna E. i T. z domu H.

urodzonego dnia (...) w M.

oskarżonych o to że :

I. w okresie czasu od dnia 26 lipca 2010r do dnia 14 maja 2011r w P., Ł., C., K., W., B., działając wspólnie i w porozumieniu wraz z nieustalonymi: mężczyzną o pseudonimie (...), oraz kobietami o pseudonimie (...), R. brali udział

w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko mieniu w tym zwłaszcza kradzieży, z których uczynili stałe źródło dochodu

tj. o czyn z art. 258 § 1 kk

a n a d t o :

S. Ł. (1) o t o ż e :

XXI. W dniu 21 marca 2011r. w Ł. działając w zorganizowanej grupie mającej na celu popełnianie przestępstw z których uczyniono stałe źródło dochodu, wspólnie z A. P. (1), S. Ł. (1) i K. K. (3) , gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 6200 zł na szkodę D. M. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLII. W dniu 10 czerwca 2011r w S. woj. (...), podając się za pracownika opieki społecznej weszła wraz z nieustaloną kobietą do mieszkania nr (...) przy ul. (...) przy skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1700 zł oraz złotą biżuterię wszystko o łącznej wartości 30,000 zł na szkodę małżeństwa P. i R. S. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLIII. W dniu 11 sierpnia 2011r w G. woj. (...) podając się za agenta ubezpieczeniowego weszła wraz z nieustaloną kobietą do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1920 zł na szkodę A. C. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLIV. W dniu 12 sierpnia 2011r w S. woj. łódzkie podając się za pracownika zakładu ubezpieczeń społecznych weszła wraz z drugą nieustaloną kobietą do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1900 zł na szkodę A. S.

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLV. W dniu 19 lipca 2011r w L. wspólnie z M. Ł. (1) podając się za pracownika wodociągów weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 900 zł na szkodę Z. T. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLVI. W dniu 04 lipca 2011 r w N. woj. (...)- (...) działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną dotąd kobietą podając się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2,400 zł na szkodę I. D. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLVII. W dniu 07 lipca 2011r w P. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną dotąd kobietą rozpoznane tablica pogładowa karta nr 2200) podając się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2000 zł oraz złoty łańcuszek wartości 200 zł, wszystko łącznej wartości 2200 zł czym działała na szkodę S. K. (1).

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLVIII. W dniu 11 marca 2011r w W. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną dotąd kobietą podając się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia różnego

rodzaju złotą biżuterię wartości około 6 550 zł na szkodę A. K. (1), wartości około 11 200 zł na szkodę D. J. oraz wartości około 7 350 zł na szkodę P. W. (1) wszystko łącznej wartości około 25 000 zł na szkodę ww.

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65§1 kk

XLIX. W dniu 11 marca 2011r w W. działając wspólnie i w porozumieniu z nieustaloną dotąd kobietą podając się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 60 000 zł na szkodę S. i C. P. (1)

tj. o czyn z o czyn z art. 278§1kk w zw. z art. 65§1kk

L. W dniu 19 października 2011r w B. , S. Ł. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z D. B. pod pozorem uzyskania adresu zamieszkania znajomej, wykorzystując tym samym nieuwagę lokatora, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) , skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3000 zł czym działała na szkodę N. S. (1)

tj. o czyn z z art. 278§1kk w zw. z art. 65§1kk

LI. W dniu 12 kwietnia 2011 w O. woj. (...) - (...) wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), K. K. (3), A. P. (2) , G. K. (2), gdy A. P. (1) podała się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 600 zł i 4000 Euro łącznie 16,600 zł na szkodę S. i Z. K. (1) oraz 400 zł na szkodę S. K. (2)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LII. W dniu 15 kwietnia 2011 w B. woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), G. K. (2), K. K. (3), A. P. (2), gdy A. P. (1) podała się za pracownika administracji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) , skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 7000 zł oraz biżuterii w postaci pierścionków złotych i srebrnych wszystko o łącznej wartości 10,800 zł na szkodę K. B.

tj o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

G. K. (2) o t o ż e :

LIII. w dniu 09 marca 2011r. w P. działając wspólnie iw porozumieniu z A. P. (1), K. K. (3) i M. L., gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia złoty sygnet i złotą obrączkę wartości 1500 zł na szkodę B. M. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LIV. w dniu 14 marca 2011r. w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1) i K. K. (3), gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 3550 zł na szkodę Z. W. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LV. w dniu 21 marca 2011r. w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), S. Ł. (1) i K. K. (3) , gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 6200 zł na szkodę D. M. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LVI. w dniu 23 marca 2011r. w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1) i K. K. (3) , gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 5000 zł oraz złotą obrączkę i pierścioneł wszystko o łącznej wartości 5,500 zł na szkodę S. M. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LVII. w marcu 2011r w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1) , A. K. (2), K. K. (3), gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia złotą biżuterię w postaci bransoletki, łańcuszka z przywieszką oraz obrączkę wszystko o łącznej wartości 1000 zł na szkodę J. A. (1).

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LVIII. w dniu 08 kwietnia 2011r w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), z A. P. (3) i K. K. (3), gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 400 zł na szkodę J. J. (2)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LIX. w dniu 10 maja 2011r w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), A. P. (3) oraz K. K. (3), gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1200 zł działając na szkodę M. G. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LX. w dniu 18 marca 2011r w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), A. P. (2) oraz K. K. (3) , gdy A. P. (1) podawał się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) , skąd usiłowała dokonać zaboru mienia o łącznej wartości 3,000 zł lecz zamierzonego czynu nie osiągnęła z uwagi na spłoszenie przez pokrzywdzoną, czym działała na szkodę J. B. (1)

tj. o czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LXI. w miesiącu marzec 2011r w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), M. L. i K. K. (3), gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) , skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 300 zł czym działała na szkodę M. M. (2)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LXII. w dniu 21 kwietnia 2011r w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1) oraz K. K. (3) gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 290 zł oraz złotą biżuterię w postaci dwóch pierścionków, obrączki oraz łańcuszka z przywieszką w postaci krzyża o łącznej wartości 6,700 zł wszystko o łącznej wartości 6,990 zł na szkodę H. B. (1).

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LXIII. Na przełomie miesięcy marzec i kwiecień 2011r w Z. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), A. P. (3) i K. K. (3), gdy A. P. (1) podawała się za pracownika administracji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) , skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 8,000 zł czym działała na szkodę A. M. (1)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LXIV. W dniu 04 kwietnia 2011 godz. 13:50 w C. woj. (...) ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (2), S. Ł. (1), K. K. (3), doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że S. Ł. (1) podając się za koleżankę synowej wyłudziła pieniądze w kwocie 35 000 zł czym działał na szkodę J. W.

tj. o czyn z art. 286 §1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LXV. W dniu 12 kwietnia 2011 w O. woj. (...) - (...) wspólnie i w porozumieniu z K. K. (3), A. P. (2), G. K. (2), S. Ł. (1) podając się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 600 zł i 4000 Euro łącznie 16,600 zł na szkodę S. i Z. K. (1) oraz 400 zł na szkodę S. K. (2)

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LXVI. W dniu 15 kwietnia 2011 w B. woj. (...) - (...) działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (2), K. K. (3), S. Ł. (1), A. P. (2), podając się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 7000 zł oraz biżuterii w postaci pierścionków złotych i srebrnych wszystko o łącznej wartości 10,800 zł na szkodę K. B.

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

LXVII. W dniu 14 maja 2011 w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (2) i K. K. (3) podając się za pracownika administracji weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), za nią G. K. (2) skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 600 zł oraz złotą biżuterię w postaci dwóch złotych pierścionków, dwóch złotych przywieszek, złotego łańcuszka oraz złotych kolczyków wszystko o łącznej wartości około 2700 zł na szkodę Z. Ś. (1)

tj. o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

M. K. (1) o t o ż e :

CXVII. w dniu 04 stycznia 2011r w C. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z P. A., A. P. (1) i R. Ł., pełniąc rolę kierowcy, Gdy A. P. (1) podała się za pracownika firmy kosmetyczno-farmaceutycznej M. weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) gdzie po dokonaniu włamania do szuflady segmentu zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1260 zł oraz złotą biżuterię w postaci dwóch obrączek, czterech pierścionków, dwóch łańcuszków oraz 2 par kolczyków o łącznej wartości 3,500 zł wszystko o łącznej wartości 4,760 zł na szkodę T. D.

tj. o czyn z o czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

CXVIII. w dniu 21 grudnia 2010r w Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł., M. Ł. (2), A. P. (1), pełniąc rolę kierowcy, z mieszkania nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 4,480 zł działając na szkodę B. P.

tj. o czyn z o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

CXIX. w dniu 16 grudnia 2010 w W. działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł., A. P. (1), oraz P. A., pełniąc rolę kierowcy, gdy A. P. (1) podawała się za pracownika firmy kosmetyczno-farmaceutycznej M. weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1040zł czym działał na szkodę K. F.

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

CXX. dnia 15 grudnia 2010 w G. woj, (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. Ł., A. P. (1) oraz P. A., pełniąc rolę kierowcy, gdy A. P. (1) podała się za pracownika firmy kosmetyczno-farmaceutycznej M. weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1300 zł, 100 Euro oraz monetę z J. P. II nieokreślonej wartości wszystko o łącznej wartości ok. 1800 zł

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

M. R. o t o ż e :

CXXIII. w lutym 2011r w C. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1) oraz mężczyzną o ps. (...), podając się za pracownika administracji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...), wraz z A. P. (1), skąd usiłowała dokonać

zaboru mienia, lecz zamierzonego czynu nie osiągnęła z uwagi na brak przedmiotów będących w zainteresowaniu, czym działała na szkodę J. R. (1)

tj. o czyn z o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

CXXIV. na przełomie miesięcy styczeń luty 2011r w G. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1) oraz mężczyzną o ps. (...), podając się za pracownika nieokreślonej instytucji, weszła do mieszkania nr (...) przy ul. (...) wraz z A. P. (1), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie około 2,000 zł na szkodę J. K. (2)

tj. o czyn z o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

(...) o t o ż e :

CXXV. Na przełomie miesięcy grudzień 2010r -styczeń 2011r w T. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), M. G. , kobietą o pseudonimie (...) pełniąc rolę kierowcy z mieszkania nr (...) przy ul. (...) usiłował dokonać zaboru mienia lecz zamierzonego czynu nie osiągnął z uwagi na spłoszenie przez pokrzywdzoną, czym działał na szkodę H. F. (1)

tj. o czyn z o czyn z art.13 § 1 kk w zw. z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

CXXVI. W dniu 21 stycznia 2011r we W. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), M. G., kobietą o pseudonimie (...), pełniąc rolę kierowcy z mieszkania nr (...) przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia biżuterię złotą i srebrną o łącznej wartości 30 000 zł czym działał na szkodę M. K. (2)

tj. o czyn z o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

CXXVII. W dniu 24 stycznia 2011r w O. woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu A. P. (1), M. G. oraz kobietą o pseudonimie (...), pełniąc rolę kierowcy z mieszkania przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2200 zł czym działał na szkodę G. i E. J. (1)

tj. o czyn z o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

6. (...)

córki S. i K. z domu H.

urodzonej dnia (...) w W.

o s k a r ż o n e j o t o ż e :

CXXVIII. dnia 21 czerwca 2010r. w P. woj. (...) przy ul. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. Ł. (1), z mieszkania nr (...), wykorzystując nieuwagę pokrzywdzonej, zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2000 zł czym działała na szkodę M. C. (1), przy czym zarzucanego jej czynu dopuściła się w ciągu 5 lat od odbycia kary ponad 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za podobne przestępstwo umyślne

tj. o czyn z art. 278§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

o r z e k a :

1. w granicach czynu zarzucanego w **I.** akcie oskarżenia uznaje **S. Ł. (1)** za winną tego, że w L., O. i B., w okresie co najmniej od 21 marca 2011r. do dnia 15 kwietnia 2011r. wraz z G. K. (2) oraz innymi osobami, których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie kradzieży w mieszkaniach pokrzywdzonych i przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpała znamiona

art.258 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk na podstawie powołanego przepisu wymierza S. Ł. (1) karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

2. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **XLI.** aktu oskarżenia uznaje **S. Ł. (1)** winną tego, że w dniu 21 marca 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 1. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z G. K. (2) oraz innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 6.200 zł na szkodę D. M. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk** i za to na podstawie powołanych przepisów oraz art.33 § 2 kk wymierza S. Ł. (1) karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

3. uniewinnia S. Ł. (1) od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach: **XLII., XLIII., XLIV., XLV., XLVI.** i **XLVII.** aktu oskarżenia;

4. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **XLVIII.** aktu oskarżenia uznaje **S. Ł. (1)** winną tego, że w dniu 11 marca 2011r. w W., działając wspólnie i w porozumieniu z inną kobietą, co do której sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia biżuterię wykonaną z metali szlachetnych o wartości nie mniejszej niż 11.200 zł na szkodę D. J., 7.350 zł – na szkodę 6.550 zł na szkodę A. K. (1) oraz 7.350 zł – na szkodę P. W. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk** i za to na podstawie art.278 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza S. Ł. (1) karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

5. uniewinnia S. Ł. (1) od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach **XLIX., L., LI. i LII.** aktu oskarżenia;

6. na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk kary wymierzone za zbiegające się przestępstwa łączy i wymierza S. Ł. (1) kary łączne 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

7. w granicach czynu zarzucanego w **I.** aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** za winną tego, że w P., Ł., Z., C., O., B., w okresie co najmniej od marca 2011r. do dnia 14 maja 2011r. wraz z S. Ł. (1) oraz innymi osobami, których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, brała udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie kradzieży w mieszkaniach pokrzywdzonych i przyjmując, że swym zachowaniem wyczerpała znamiona **art.258 § 1 kk** na podstawie powołanego przepisu wymierza G. K. (2) karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

8. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LIII.** aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 9 marca 2011r. w P., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia złoty sygnet i złotą obrączkę o wartości łącznej 1.500 zł na szkodę B. M. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk,**

9. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LIV.** aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 14 marca 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała, po uprzednim jego splądrowaniu, w celu przywłaszczenia pieniądze o wartości łącznej 3.550 zł na szkodę Z. W. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk,**

10. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LV**. aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 21 marca 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z S. Ł. (1) oraz innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze o wartości łącznej 6.200 zł na szkodę D. M. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

11. uniewinnia **G. K. (2)** od czynu zarzucanego jej w punkcie **LVI**. aktu oskarżenia;

12. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LVII**. aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 7 marca 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia złotą biżuterię w postaci bransoletki, łańcuszka z przywieszką oraz obrączkę o łącznej wartości 1.000 zł na szkodę J. A. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

13. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LVIII**. aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 8 kwietnia 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w łącznej kwocie 400 zł na szkodę J. J. (2), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

14. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LIX**. aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 10 maja 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 1.200 zł na szkodę M. G. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

15. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LX**. aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 18 marca 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd usiłowała dokonać zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 3.000 zł na szkodę J. i J. małżonków B. lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na to, że została spłoszona przez wracającą do domu pokrzywdzoną, czym wyczerpała znamiona **art.13 § 1 kk w związku z art.278 § 1 kk i w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

16. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LXI**. aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w marcu 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 300 zł na szkodę M. M. (2), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

17. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LXII**. aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 21 kwietnia 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 290 zł oraz dwa złote

pierścionki i złotą obrączkę i łańcuszek z przywieszką w postaci krzyża o łącznej wartości 6.700 zł na szkodę H. B. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

18. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LXIII.** aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że bliżej nieustalonym dniu, w okresie od marca do maja 2011r. w Z., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 8.000 zł na szkodę A. M. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

19. uniewinnia **G. K. (2)** od czynu zarzucanego jej w punkcie **LXIV.** aktu oskarżenia;

20. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LXV.** aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 12 kwietnia 2011r. w O., województwo warmińsko - (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 600 zł i 4.000 Euro na szkodę S. i Z. małżonków K., czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

21. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LXVI.** aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 15 kwietnia 2011r. w B. województwo (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 7.000 zł oraz biżuterię w postaci złotych i srebrnych pierścionków o wartości 3.800 zł na szkodę K. B., czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

22. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **LXVII.** aktu oskarżenia uznaje **G. K. (2)** winną tego, że w dniu 14 maja 2011r. w Ł., działając w zorganizowanej grupie przestępczej opisanej w punkcie 7. wyroku, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...), skąd zabrała w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 600 zł oraz złotą biżuterię w postaci dwóch złotych pierścionków, dwóch złotych przywieszek, złotego łańcuszka oraz złotych kolczyków w wartości 2.100 zł na szkodę Z. Ś. (1), czym wyczerpała znamiona **art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w ich brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**

i przyjmując, że G. K. (2) czynów opisanych w punktach 8., 9., 10., 12., 13., 14., 15., 16., 17., 18., 20., 21. i 22. wyroku dopuściła się w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, a więc w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art.278 § 1 kk w związku z art.65 § 1 kk w związku z art.91 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza G. K. (2) karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 400 (czterystu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

23. na podstawie art.91 § 2 kk kary pozbawienia wolności wymierzone za zbiegające się przestępstwo w punkcie 7. wyroku oraz ciąg przestępstw łączy i wymierza G. K. (2) karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

24. uniewinnia **M. K. (1)** od czynu zarzucanego w punkcie **I.** aktu oskarżenia;

25. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **CXVII.** aktu oskarżenia uznaje **M. K. (1)** winnego tego, że w dniu 4 stycznia 2011r. w C., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, zgodnie z którym pełnił on rolę kierowcy,

dokonał zaboru w celu przywłaszczenia rzeczy ruchomych w postaci złotej biżuterii to jest: dwóch obrączek, czterech pierścionków, dwóch łańcuszków oraz dwóch par kolczyków, a także pieniędzy w kwocie 1.260 zł o łącznej wartości 4.760 zł, przy czym przedmioty te zostały zabrane z mieszkania pokrzywdzonej przez działających wraz oskarżonym współsprawców, czym działał na szkodę T. D. i przyjmuje, że jego czyn wyczerpał znamiona **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

26. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **CXVIII.** aktu oskarżenia uznaje **M. K. (1)** winnego tego, że w dniu 21 grudnia 2010r. w Ł., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, zgodnie z którym pełnił on rolę kierowcy, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 4.480 zł, przy czym przedmioty te zostały zabrane z mieszkania pokrzywdzonej przez działających wraz oskarżonym współsprawców, czym działał na szkodę B. P. i przyjmuje, że jego czyn wyczerpał znamiona **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

27. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **CXIX.** aktu oskarżenia uznaje **M. K. (1)** winnego tego, że w dniu 16 grudnia 2010r. w W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, zgodnie z którym pełnił on rolę kierowcy, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1.040 zł, przy czym przedmioty te zostały zabrane z mieszkania pokrzywdzonej przez działających wraz oskarżonym współsprawców, czym działał na szkodę K. F. i przyjmuje, że czyn ten wyczerpał znamiona **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

28. w graniach czynu zarzucanego w punkcie **CXX.** aktu oskarżenia uznaje **M. K. (1)** winnego tego, że w dniu 15 grudnia 2010r. w G., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, zgodnie z którym pełnił on rolę kierowcy, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 1.300 zł, 100 euro oraz srebrnej monety z wizerunkiem J. P. II o łącznej wartości nie mniejszej niż 1.800 zł, przy czym przedmioty te zostały zabrane z mieszkania pokrzywdzonej przez działających wraz oskarżonym współsprawców, czym działał na szkodę Z. W. (2), przy czym jego czyn wyczerpał znamiona **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**,

i przyjmując, że M. K. (1) przestępstw opisanych w punktach 25., 26., 27. i 28. wyroku dopuścił się w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, a więc w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art.278 § 1 kk w związku z art.91 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza M. K. (1) karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

29. na podstawie art.69 § 1 kk i art.70 § 1 pkt 1 kk oraz art.73 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej M. K. (1) warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat oddając oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;

30. uniewinnia **M. R.** od czynu zarzucanego jej w punkcie **I.** aktu oskarżenia;

31. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **CXXIII.** aktu oskarżenia uznaje **M. R.** winną tego, że w lutym 2011r. w C., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, weszła do mieszkania położonego przy ulicy (...)30, skąd usiłowała dokonać zaboru wartościowych rzeczy ruchomych na szkodę J. R. (1), lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na brak takich przedmiotów, czym wyczerpała znamiona **art.13 § 1 kk w związku z art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk** i za to na podstawie art.14 § 1 kk w związku z art.278 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza M. R. karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

32. w granicach czynu zarzucanego w punkcie **CXXIV.** aktu oskarżenia uznaje **M. R.** winną tego, że w bliżej nieustalonym dniu, w styczniu lub lutym 2011r. w G., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła J. K. (2) do niekorzystnego rozporządzenia jego mieniem polegającym na przekazaniu jej oraz innej ustalonej osobie pieniędzy w kwocie 2.400 zł w za pomocą wprowadzenia go w błąd polegającego na zapewnieniu, że krótkotrwałe przekazanie pieniędzy będzie skutkowało zwróceniem mu pieniędzy w wysokości dwukrotnie wyższej i przyjmując, że takim zachowaniem wyczerpała znamiona **art.286 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk** na podstawie powołanego przepisu oraz art.33 § 2 kk wymierza M. R. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

33. na podstawie **art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk** kary pozbawienia wolności i grzywny wymierzone M. R. za zbiegające się przestępstwa łączy i wymierza oskarżonej kary łączne 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

34. uniewinnia **J. H.** od czynu zarzucanego mu w punkcie **I.** aktu oskarżenia;

35. w miejsce czynu zarzucanego w punkcie **CXXV.** aktu oskarżenia uznaje **J. H.** winnego tego, że w okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. w T., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, zgodnie z którym pełnił on rolę kierowcy, usiłował dokonać zaboru w celu przywłaszczenia wartościowych przedmiotów oraz pieniędzy, do czego jednak nie doszło na skutek spłoszenia intruzów przez właścicielkę mieszkania H. F. (1) i przyjmuje, że jego czyn wyczerpał znamiona **art.13 § 1 kk** w związku z **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk,**

36. w miejsce czynu zarzucanego w punkcie **CXXVI.** aktu oskarżenia uznaje **J. H.** winnego tego, że w dniu 21 stycznia 2011r. we W., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, zgodnie z którym pełnił on rolę kierowcy, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia biżuterii złotej i srebrnej o łącznej wartości około 30.000 zł, czym działał na szkodę M. K. (2) i przyjmuje, że jego czyn wyczerpał znamiona **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk,**

37. w miejsce czynu zarzucanego w punkcie **CXXVII.** aktu oskarżenia uznaje **J. H.** winnego tego, że w dniu 24 stycznia 2011r. w O., wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, w ramach uprzednio uzgodnionego podziału ról, zgodnie z którym pełnił on rolę kierowcy, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia pieniędzy w kwocie 2.200 zł, czym działał na szkodę G. i E. małżonków J. przy czym jego czyn wyczerpał znamiona **art.278 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015r. w związku z art.4 § 1 kk**

i przyjmując, że J. H. przestępstw opisanych w punktach 35., 36. i 37. wyroku dopuścił się w podobny sposób, w krótkich odstępach czasu, a więc w warunkach ciągu przestępstw, na podstawie art.278 § 1 kk w związku z art.91 § 1 kk oraz art.33 § 2 kk wymierza J. H. karę 1 (jednego) roku i 9 (dziewięciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

38. na podstawie art.69 § 1 kk i art.70 § 1 pkt 1 kk oraz art.73 § 1 kk wykonanie kary pozbawienia wolności wymierzonej J. H. warunkowo zawiesza na okres próby 4 (czterech) lat oddając oskarżonego w tym okresie pod dozór kuratora sądowego;

39. uniewinnia **F. G.** od czynu zarzucanego jej w punkcie **CXXVIII.** wyroku;

40. na podstawie art.46 § 1 kk orzeka:

a) wobec **S. Ł. (1)** środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz D. M. (1) kwoty 6.200 (sześć tysięcy dwieście) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 2. wyroku,

b) wobec **G. K. (2)** środki karne w postaci obowiązku naprawienia szkody:

- w całości poprzez zapłatę na rzecz Z. W. (1) kwoty 3.500 (trzy tysiące pięćset) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 9. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz D. M. (1) kwoty 6.200 (sześć tysięcy dwieście) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 10. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz J. A. (1) kwoty 1.000 (jeden tysiąc) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 12. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz J. J. (2) kwoty 400 (czterysta) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 13. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz M. G. (1) kwoty 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 14. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz M. M. (2) kwoty 300 (trzysta) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 16. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz A. M. (1) kwoty 8.000 (osiem tysięcy) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 18. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz S. K. (2) kwoty 600 (sześćset) złotych i 4.000 (cztery tysiące) euro solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 20. wyroku,

- w części poprzez zapłatę na rzecz K. B. kwoty 7.000 (siedem tysięcy) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 21. wyroku,

- w części poprzez zapłatę na rzecz Z. Ś. (1) kwoty 600 (sześćset) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 22. wyroku,

c) wobec **M. K. (1)** środki karne w postaci obowiązku naprawienia szkody:

- w części poprzez zapłatę na rzecz T. D. kwoty 1.260 (tysiąc dwieście sześćdziesiąt) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełnił czyn opisany w punkcie 25. wyroku,

- w całości poprzez zapłatę na rzecz B. P. kwoty 4.480 (cztery tysiące czterysta osiemdziesiąt) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełnił czyn opisany w punkcie 26. wyroku,

- w części poprzez zapłatę na rzecz K. F. kwoty 1.040 (tysiąc czterdzieści) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełnił czyn opisany w punkcie 27. wyroku,

- w części poprzez zapłatę na rzecz Z. W. (2) kwoty 1.300 (tysiąc trzysta) złotych oraz 100 euro solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełnił czyn opisany w punkcie 28. wyroku,

d) wobec **M. R.** środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz J. K. (2) kwoty 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 32. wyroku,

e) wobec **J. H.** środki karne w postaci obowiązku naprawienia szkody:

- w całości poprzez solidarną zapłatę na rzecz E. i G. małżonków J. kwoty 2.200 (dwa tysiące dwieście) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełnił czyn opisany w punkcie 37. wyroku,

41. na podstawie art.46 § 2 kk orzeka środki karne w postaci nawiązek:

a) wobec **S. Ł. (1)** na rzecz D. J., A. K. (3) i P. W. (1) w wysokości po 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz każdej z pokrzywdzonych w związku z popełnieniem czynu opisanego w punkcie 4. wyroku,

b) wobec **G. K. (2)** na rzecz H. B. (1) w wysokości 2.000 (dwa tysiące) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełniła czyn opisany w punkcie 17. wyroku,

c) wobec **J. H.** na rzecz M. K. (2) w wysokości 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych solidarnie z pozostałymi osobami, z którymi popełnił czyn opisany w punkcie 36. wyroku;

42. na podstawie art.63 § 1 kk zalicza oskarżonym okres ich tymczasowego aresztowania w niniejszej sprawie w następującej kolejności:

a) S. Ł. (1) od dnia 16 maja 2011r. do dnia 8 czerwca 2011r.,

b) G. K. (2) od dnia 16 maja 2011r. do dnia 10 listopada 2011r.;

43. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. J. kwotę 3.690 (trzy tysiące sześćset dziewięćdziesiąt) złotych tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej F. G. z urzędu;

44. zwalnia S. Ł. (1), G. K. (2), M. K. (1), J. H., M. R. i F. G. od kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III K 111/12

UZASADNIENIE

Ustalenia faktyczne

I.

W 2010r. A. P. (1) często przebywała w lokalu (...) w Ł., gdzie grała na automatach do gry i piła alkohol. Tam poznała osoby ze środowiska romskiego, z którymi nawiązała kontakt. Nawiązała bliższe relacje z R. K., za pośrednictwem którego poznała A. P. (4) ps. (...), z który stał się jej partnerem życiowym. To właśnie ci dwaj mężczyźni oraz inny Rom o ps. (...) namówili ją na dokonanie pierwszej kradzieży mieszkaniowej. Jej rolą miało być zajęcie uwagi starszej kobiety – lokatorki jednego z mieszkań, po to, by ułatwić towarzyszącym jej mężczyznom splądrowanie pomieszczeń mieszkalnych.

\zeznania A. P., k. 5457 – 5457v.

Od tego czasu, w różnych składach osobowych, w tym z A. P. (4), P. A. (...), R. Ł. (...) A. P. (1) jeździła na tzw. „kradzieże mieszkaniowe” na terenie Ł., podczas których wchodziła do wytypowanych mieszkań i zajmowała uwagę ich lokatorów, podczas gdy inni sprawcy dokonywali kradzieży cennych przedmiotów: pieniędzy i biżuterii. Na początku grudnia 2010r. A. P. (1) poznała także M. K. (1) – ojczyrna R. Ł..

\zeznania A. P., k. 5457v. - (...)

CXVIII.

W dniu 21 grudnia 2010r. M. K. (1) pełniąc rolę kierowcy udał się wspólnie z A. P. (1), P. A. i R. Ł. w okolice bloku nr 12 mieszczącego się przy ul. (...) w C.. A. P. (1) weszła do mieszkania B. P. wspólnie z P. A.; przedstawiły się jako pracownice opieki społecznej. A. P. (1) udała się z B. P. do kuchni, gdzie zajęła ją rozmową, P. A. pozostała w przedpokoju. W tym czasie do mieszkania wszedł R. Ł., który po uprzednim jego splądrowaniu zabrał z szafy pieniądze w kwocie 4480 złotych. W czasie, gdy kobiety i R. Ł. zaabsorbowane były czynnościami w mieszkaniu pokrzywdzonej z góry ustaloną rolą M. K. (1) było pozostawanie w gotowości do natychmiastowego odjechania z miejsca kradzieży. M. K. (1) uczestniczył w podziale łupów.

/ zeznania B. P. k. 1146-1146v.

zeznania A. P. k. 19/7v, 5459v/

CXIX.

W dniu 16 grudnia 2010r. M. K. (1) pełniąc rolę kierowcy udał się wspólnie z A. P. (1), P. A. i R. Ł. w okolice bloku nr 9 mieszczącego się przy ul. (...) w W.. A. P. (1) weszła do mieszkania K. F. wspólnie z P. A. przedstawiły się jako pracownice firmy kosmetycznej MONET. P. A. poszła z pokrzywdzoną do kuchni, gdzie zajęła ją rozmową, podczas gdy A. P. (1) udała się do łazienki. W tym czasie do mieszkania wszedł R. Ł., który po uprzednim jego splądrowaniu zabrał z komody pieniądze w kwocie 1040 złotych.

W czasie, gdy kobiety i R. Ł. zaabsorbowane były czynnościami w mieszkaniu pokrzywdzonej z góry ustaloną rolą M. K. (1) było pozostawanie w gotowości do natychmiastowego odjechania z miejsca kradzieży. M. K. (1) uczestniczył w podziale łupów.

/ zeznania K. F. k. 2363-2364, 6065-6067,

protokół wizji lokalnej k. 2364/

CXX.

W dniu 15 grudnia 2010r. M. K. (1) pełniąc rolę kierowcy udał się wspólnie z A. P. (1), P. A. i R. Ł. w okolice bloku nr 23/25 mieszczącego się przy ul. (...) w G.. A. P. (1) weszła do mieszkania, gdzie wspólnie z P. A. przedstawiły się jako pracownice firmy kosmetycznej MONET. P. A. poprosiła W. W. (1) o rozmielenie pieniędzy. P. A. i A. P. (1) udały się z nim do kuchni. W tym czasie do mieszkania wszedł R. Ł., który zabrał z pudełka schowanej w łazience pieniądze w kwocie 1300 złotych, 100 Euro oraz srebrną monetę z wizerunkiem J. P. II.

W czasie, gdy kobiety i R. Ł. zaabsorbowane były czynnościami w mieszkaniu pokrzywdzonej z góry ustaloną rolą M. K. (1) było pozostawanie w gotowości do natychmiastowego odjechania z miejsca kradzieży. M. K. (1) uczestniczył w podziale łupów.

/ zeznania Z. W. (2) k. 2367v-2368

zeznania A. P. k. 453v., (...), (...), 19/6v.

protokół wizji lokalnej k. 2362/

CXVII.

W dniu 4 stycznia 2011r. M. K. (1) pełniąc rolę kierowcy udał się wspólnie z A. P. (1), P. A. i R. Ł. w okolice bloku nr 12 mieszczącego się przy ul. (...) w C.. A. P. (1) weszła do mieszkania T. D. wspólnie z P. A.; przedstawiły się jako

pracownicy firmy (...). Kobiety udały się z T. D. do kuchni, gdzie zajęły ją rozmową. W tym czasie do mieszkania wszedł R. Ł., który po uprzednim jego splądrowaniu zabrał z szuflad segmentu biżuterię w postaci: dwóch złotych obrączek, czterech złotych pierścionków, dwóch złotych łańcuszków oraz dwóch par złotych kolczyków o łącznej wartości 3500 złotych oraz pieniędzy w kwocie 1260 złotych. Skradzioną biżuterię sprzedano w lombardzie w Ł..

W czasie, gdy kobiety i R. Ł. zaabsorbowane były czynnościami w mieszkaniu pokrzywdzonej z góry ustaloną rolą M. K. (1) było pozostawanie w gotowości do natychmiastowego odjechania z miejsca kradzieży. M. K. (1) uczestniczył w podziale łupów.

/ zeznania T. D. k. 6623-6624, 499, 524, 3905

protokół okazania k. 899

zeznania A. P. k. 19/7, 5459v., 452v., (...)

protokół wizji lokalnej k. 598, 897, 900 – 900v., (...)

Współpraca A. P. (1) z M. K. (1) miała charakter epizodyczny. Nie zadzierzgnęła się między nimi więź oparta na ugruntowanych pod względem organizacyjno – socjologicznych relacjach.

zeznania A. P. k. 19/7, 5459v., 452v., (...)

Na przełomie grudnia 2010r. i stycznia 2011r. A. P. (1) pojechała do K. wraz z A. P. (4) na „zaproszenie” mężczyzny o pseudonimie (...). Tam mieli oni dokonywać kradzieży w analogiczny sposób. Tama też A. P. (1) poznała innych Romów: córkę Boćka – M. G. (2) ((...)), kobiety o pseudonimie (...) i (...) i J. H. ((...)).

\zeznania A. P., k. 19/8, 5457v. - (...)

CXXV.

W okresie od grudnia 2010r. do stycznia 2011r. J. H. pełniąc rolę kierowcy udał się wspólnie z A. P. (1), M. G. oraz kobietą o pseudonimie (...) w okolice bloku nr 50 mieszczącego się przy ul. (...) w T.. A. P. (1) weszła do mieszkania H. F. (1), przedstawiła się jako pracownik administracji, miała sprawdzić ciśnienie wody. A. P. (1) udała się z pokrzywdzoną do łazienki. W tym czasie do mieszkania weszła M. G. (2). H. F. (1) usłyszała stukot szuflad w pokoju i zaczęła głośno krzyżeć. Kobiety uciekły. Z mieszkania nic nie zginęło.

W czasie, gdy kobiety zaabsorbowane były czynnościami w mieszkaniu pokrzywdzonej z góry ustaloną rolą J. H. było pozostawanie w gotowości do natychmiastowego odjechania z miejsca kradzieży.

/ zeznania H. F. k. 1423v-1424, 6468

zeznania A. P. k. 19/8, 5460v.

protokół wizji lokalnej k.897/

CXXVI.

W dniu 21 stycznia 2011r. J. H. pełniąc rolę kierowcy udał się wspólnie z A. P. (1), M. G. oraz kobietą o pseudonimie (...) w okolice bloku nr 28 mieszczącego się przy ul. (...) we W.. A. P. (1) weszła do mieszkania M. K. (2) wraz z M., przedstawiły się jako pracownicy administracji. Polecily M. K. (2), by ona i jej mąż odkręcili wodę w łazience oraz w kuchni. W tym czasie kobiety skradły z mieszkania biżuterię złotą i srebrną o łącznej wartości 30 000 złotych.

W czasie, gdy kobiety zaabsorbowane były czynnościami w mieszkaniu pokrzywdzonej z góry ustaloną rolą J. H. było pozostawanie w gotowości do natychmiastowego odjechania z miejsca kradzieży. J. H. uczestniczył w podziale łupów.

/ zeznania M. K. k. 1017-1018

zeznania A. P. k. 453, 5543v., 5467v., (...), 1918, 5460v.

protokół wizji lokalnej k.897/

CXXVII.

W dniu 24 stycznia 2011r. J. H. pełniąc rolę kierowcy udał się wspólnie z A. P. (1), M. G. oraz osobą o pseudonimie (...) w okolicy bloku nr 8 mieszczącego się przy ul. (...) w O.. A. P. (1) weszła do mieszkania G. i E. J. (1) wraz z (...), przedstawiły się jako pracownice administracji. A. P. (1) i (...) udały się wraz z E. J. (1) do dużego pokoju, w którym przebywała G. J. (1). Kobiety pytały o dokonywane remonty mieszkania, przy czym (...) stanęła w drzwiach wejściowych uniemożliwiając pokrzywdzonym przejście. W tym czasie weszła do mieszkania M. G. (2), która po jego splądrowaniu zabrała z szafy 2200 złotych. Kiedy G. J. (1) zauważyła w mieszkaniu M. G. (2), kobieta uciekła. G. J. (1) zaczęła głośno krzyczeć: „złodzieje!”. Zbiegła również (...). Pokrzywdzonym z pomocą sąsiadów udało się zatrzymać A. P. (1).

/ zeznania E. J. k. 414-415v, 6363v- 6364

zeznania G. J. k. 418v- 419, 6418v-6419

zeznania A. P. k. 19/8v.,452, 453v., 5460v., 432

protokół wizji lokalnej k.897/

Będąc w K. A. P. (1) poznała także M. R. ((...)), u której zamieszkała na kilka dni w związku z tym, że została dotkliwie pobita przez jednego z Romów.

\zeznania A. P., k. 19/11, 5457v. - (...)

CXXIII.

W lutym 2011r. M. R. wspólnie z A. P. (1) i A. P. (4) jako kierowcą udała się do bloku nr 12/30 mieszczącego się przy ul. (...) w C.. A. P. (1) weszła do mieszkania J. R. (1), przedstawiła się jako pracownica administracji. A. P. (1) wraz z J. R. (1) udała się do łazienki i poleciła mu odkręcić wodę. W tym czasie do mieszkania weszła M. R.. Nie udało się jej nic ukraść, albowiem J. R. (1) nie miał w mieszkaniu ani biżuterii, ani pieniędzy. Kobiety oddaliły się.

/ zeznania J. R. k. 6625,

zeznania A. P. k. 19/11, (...), 1109v.

protokół wizji lokalnej k. 1107/

CXXIV.

W nieustalonym dniu w styczniu lub lutym 2011r. M. R. wspólnie z A. P. (1) i A. P. (4) jako kierowcą udała się do bloku nr 39 mieszczącego się przy ul. (...) w G.. A. P. (1) przy wejściu do klatki schodowej zaproponowała J. K. (2) wniesienie zakupów, weszła z nim do mieszkania wraz z M. R.. Podały się za pracownice instytucji finansowej. Wskazały, że jeśli zainwestuje pieniądze, może zarobić dwukrotnie więcej. J. K. (2) przekazał M. R. i A. P. (1) 2400 złotych, których nie odzyskał.

/ zeznania J. K. k. 1416v.

zeznania A. P. k. 19/11v, 5461

protokół wizji lokalnej k. 893, 896-897/

Po opuszczeniu K. A. P. (1) wróciła do Ł.. W dniu 6 marca 2011r. zadzwoniła do niej G. K. (2) ((...)) z propozycją dokonywania kradzieży mieszkaniowych przez nią organizowanych. Już następnego dnia sformowała się grupa, której trzon stanowili G. K. (2), A. P. (1) i K. K. (3). Przypisane im zostały konkretne role; do zadań A. P. (1) należało wejście do mieszkania wytypowanego przez G. K. (2), a następnie – zajmowanie uwagi osób zamieszkałych w lokalach wytypowanych przez G. K. (2), będącą prowadzącą grupy. A. P. (1) miała „dawać twarz”, a więc podawać się za pracownicę administracji i umożliwić G. K. (2) wejście „za plecy” do mieszkania, jego przeszukanie i zabranie pieniędzy lub biżuterii. Rolą K. K. (3) było ubezpieczanie współsprawczyń i pełnienie funkcji kierowcy, gotowego w każdej chwili w razie fiaska akcji odjechać z miejsca zdarzenia. Łupy uzyskane w wyniku kradzieży dzieliła zawsze prowadząca G. K. (2), która także ponosiła koszty związane z przestępczymi przedsięwzięciami (koszty paliwa, pobytów w hotelach). W okresie od marca do maja 2011r. A. P. (1), K. K. (3) i G. K. (2) spotykali się regularnie, nierzadko codziennie w celu popełniania kradzieży mieszkaniowych. K. K. (3) przyjeżdżał wówczas około godziny 9:00 (a kiedy planowany był wyjazd poza Ł. – około 6:00 - 7:00) i zabierał pozostałych uczestników przestępczego procederu, do którego w owym czasie przyłączała się także S. Ł. (1) ((...)). Skład grupy w tym czasie zasilany był także ad hoc przez M. L., A. K. (2), A. P. (3) i A. P. (2).

\zeznania A. P., k. 5457v. – (...), 19/14v., 186/2 - 3

XLI., LV.

W dniu 21 marca 2011r. S. Ł. (1) wspólnie z G. K. (2), A. P. (1) oraz K. K. (3) udali się do bloku nr 9 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. A. P. (1) weszła do mieszkania D. i J. M., przedstawiając się jako pracownik administracji. Poinformowała, że dokonywane są sprawdzenia mieszkań w związku z czym lokatorzy muszą odkręcać wodę w łazienkach. D. M. (1) oprowadziła A. P. (1) po mieszkaniu. W czasie, gdy A. P. (1) wraz z J. M. przebywała w łazience, S. Ł. (1) i G. K. (2) dokonały kradzieży 6 200 złotych ze znajdującego się w mieszkaniu barku.

/ zeznania A. P. k. 186/2, 5523v., (...), 50

zeznania D. M. k. 242-242, 7014-7016,

protokół wizji lokalnej k. 598/

W okresie od 12 do 15 kwietnia 2011r. A. P. (1), G. K. (2), K. K. (3) i S. Ł. (1) wyjechali na północ Polski z zamiarem popełniania przestępstw w analogiczny sposób, jak dotąd. Odwiedzili O., B., S., G. i G.. Nocowali w hotelach. W tym czasie S. Ł. (1) uciekła z domu pod wpływem konfliktów ze swym partnerem. Jej „zadaniem” była opieka nad psem G. K. (2), podczas gdy ona sama wchodziła „za plecy” A. P. (1).

/ zeznania A. P. k. 186/3, 5523v.

informacja z (...) k. 1937/

LI., LXV.

W dniu 12 kwietnia 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), A. P. (2) i K. K. (3) jako kierowcą udała się do bloku nr 5J mieszczącego się przy ul. (...) w O.. A. P. (1) do mieszkania S. i Z. K. (1) weszła razem z A. P. (2), przedstawiły się jako pracownice administracji, miały sprawdzić wentylację i wodę. Wraz ze S. K. (2) udała się do łazienki i poleciła mu odkręcić wodę. A. P. (2) zajęła rozmową Z. K. (1). Aby zlokalizować miejsce przechowywania kosztowności A. P. (1) poprosiła S. K. (2), by rozmienił jej pieniądze. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która po uprzednim ustaleniu przez A. P. (1) miejsca ukrycia pieniędzy zabrała z szafy 4 000 Euro oraz 600 złotych.

W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

Po dokonaniu tej kradzieży G. K. (2) przekazała S. Ł. (1) nieustaloną kwotę pieniędzy pochodzących z dokonanej kradzieży.

W tym czasie S. Ł. (1) nocowała w hotelach wraz z pozostałymi członkami grupy.

/ zeznania S. K. k. 2329-2330v,

zeznania S. K. k. 2339-2339v,

protokół okazania k. 2357

zeznania Z. K. k. 2334v- 2336

zeznania A. P. k. 186/3-186/3v., (...), 1937

protokół wizji lokalnej k. 3025

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4080

Informacja z „Podgrodzie „ Noclegi k. 1937/

LII., LXVI.

W dniu 15 kwietnia 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), A. P. (2) i K. K. (3) w roli kierowcy udała się do bloku nr 49 mieszczącego się przy ul. (...) w B.. A. P. (1) weszła do mieszkania K. B., przedstawiła się jako pracownica administracji, miała sprawdzić wodomierz. A. P. (1) cały czas pozostawała w kontakcie telefonicznym z G. K. (2). Kiedy ta nie mogła znaleźć pieniędzy, nakazała, by A. P. (1) poprosiła K. B. o rozmielenie banknotu 200 zł. Następnie A. P. (1) wraz z K. B. udała się do łazienki i odkręciła wodę. W tym czasie G. K. (2), po uprzednim ustaleniu przez A. P. (1) miejsca ukrycia pieniędzy, zabrała schowane w siedzisku fotela 7 000 złotych oraz biżuterię w postaci trzech złotych i srebrnych pierścionków o wartości łącznej 3800 złotych. Po dokonanej kradzieży zadzwoniła do A. P. (1), by ta bezzwłocznie opuściła mieszkanie. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

Po dokonaniu tej kradzieży G. K. (2) przekazała S. Ł. (1) nieustaloną kwotę pieniędzy pochodzących z dokonanej kradzieży.

/ zeznania K. B. k. 3040- 3041v, 6603v- 6604

zeznania A. P. k. 186/3v., (...), 1110

protokół wizji lokalnej k. 3025-3026

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4080 /

XLII.

P. S. (1) wraz z mężem R. S. (1) zamieszkiwała przy ul. (...) w S.. W dniu 10 czerwca 2011r. do ich mieszkania przyszły dwie kobiety przedstawiające się jako pracownice (...), sprawdzające warunki, w jakich mieszkają osoby starsze, na jakie cierpią schorzenia. Kobiety „przeprowadziły badanie kręgosłupa” P. S. (1). Z mieszkania małżonków S. po uprzednim jego splądrowaniu, skradziono 1700 złotych oraz biżuterię o łącznej wartości 30 000 złotych.

Pokrzywdzeni w czasie okazania nie byli w stanie rozpoznać osób, które dokonały kradzieży. Rozpoznania dokonali dopiero po publikacji w dzienniku (...).

/ zeznania P. S. k. 1714, 1749, 1752, 1778

zeznania R. S. k. 1751, 1782, 1754v-1755, 1799v, 6107v

protokoły okazań k. 1714v, 1716v, 1750v, 1752v, 1768v-1769, 1770v-1771, 1780v/

XLIII.

A. C. (1) mieszka sama w bloku nr 2 przy ul. (...) w G.. W dniu 11 sierpnia 2011r. do jej mieszkania przyszły dwie kobiety, przedstawiające się jako agentki ubezpieczeniowe. Proponowały A. C. (1) dodatek do emerytury. Kobiety rozmawiały z pokrzywdzoną. Po ich wyjściu A. C. (1) stwierdziła, że skradziono jej z torebki pieniądze w kwocie 1920 złotych.

A. C. (1) rozpoznania kobiet, które miały dokonać kradzieży, dokonała po publikacji w dzienniku (...).

/ zeznania A. C. k. 1091-1092, 1499-1499v, 1512v ,6252-6253v

protokół okazania k. 1528v-1529/

XLIV.

A. S. mieszka sama w bloku nr 1 przy ul. (...) w S.. W dniu 12 sierpnia 2011r. do jej mieszkania przyszły dwie kobiety przedstawiające się jako pracownice ZUS. Poinformowały A. S., iż otrzyma podwyżkę emerytury. Kobiety poprosiły o odcinek renty i „przeprowadziły badanie” pokrzywdzonej. Po ich wyjściu A. S. stwierdziła, że skradziono jej z szuflady komody pieniądze w kwocie 1900 złotych.

A. S. w trakcie okazań nie rozpoznała jednoznacznie żadnej z kobiet, które dokonały kradzieży.

/ zeznania A. S. k. 1164-1165, 1481

protokół okazania k. 1175, 1194v-1195/

XLV.

Z. T. (2) mieszka sama w bloku nr 12 przy ul. (...) w L.. W dniu 19 lipca 2011r. do jej mieszkania przyszły dwie kobiety, które poinformowały Z. T. (2), iż w bloku nastąpiła awaria i wyciek wody. Jedna z kobiet poleciła Z. T. (2) wyniesienie wszystkich rzeczy znajdujących się w łazience, bowiem wkrótce ma pojawić się hydraulik. Następnie kobiety oddaliły się. Po ich wyjściu Z. T. (2) stwierdziła, że skradziono pieniądze w kwocie 900 złotych.

Z. T. (2) rozpoznania kobiet, mających dokonać kradzieży, dokonała po publikacji w dzienniku (...).

/ zeznania Z. T. k. 1338-1339, 1353

protokół okazania k. 1356-1356v, 1572v-1573/

XLVI.

I. D. (2) zamieszkuje sama w bloku nr 1 przy ul. (...) w N.. W dniu 4 lipca 2011r. do jej mieszkania przyszły dwie kobiety przedstawiające się jako pracownice administracji. Jedna z kobiet poleciła I. D. (1) usunięcie wszystkich rzeczy znajdujących się pod zlewem, po czym odkręciła wodę, druga zaś poprosiła o rozmielenie pieniędzy. Po ich wyjściu I. D. (1) stwierdziła, że skradziono jej z szafy pieniądze w kwocie 2 400 złotych.

I. D. (1) rozpoznania osób, które miały dokonać kradzieży, dokonała po publikacji w dzienniku (...). W trakcie późniejszego okazania nie rozpoznała jednoznacznie sprawczyń kradzieży.

/ zeznania I. D. k. 1200, 1218v

protokół okazania k. 3318v- 3320/

XLVII.

S. K. (1) zamieszkuje sama w bloku nr 4 przy ul. (...) w P.. W dniu 7 lipca 2011r. do jej mieszkania przyszły dwie kobiety przedstawiające się jako pracownice administracji. Jedna z kobiet udała się ze S. K. (1) do łazienki, druga zaś przemieszczała się swobodnie po mieszkaniu. Po chwili jedna z kobiet wskazała pokrzywdzonej, że muszą teraz pójść do piwnicy. Kobiety oddaliły się. Po ich wyjściu S. K. (1) stwierdziła, że skradziono jej pieniądze w kwocie 2 000 złotych oraz złoty łańcuszek o wartości 200 złotych.

S. K. (1) zawiadomiła Policję o popełnieniu przestępstwa na jej szkodę i identyfikacji kobiet, które miały dokonać kradzieży, dokonała po publikacji w dzienniku (...).

/ zeznania S. K. k. 2184-2204, 2194, 2200, 2203/

XLVIII.

W dniu 11 marca 2011r. S. Ł. (1) i A. P. (6) udały się do bloku nr 20 usytuowanego przy ulicy (...) w W.. A. P. (6) przedstawiła się A. K. (1) jako pracownica administracji. Wskazała, że w lokalu na niższym piętrze doszło do awarii. Po chwili do A. P. (6) dołączyła S. Ł. (1). Poprosiły A. K. (1) o pójście do łazienki i napełnienie wanny wodą, bowiem w bloku czasowo nie będzie wody. A. P. (6) wspólnie z A. K. (1) przebywała w łazience. W tym czasie S. Ł. (1) zabrała biżuterię umieszczoną pod kredensem i w szafce. Skradziona biżuteria należała do A. K. (1), D. J. i P. W. (1). A. K. (1) skradziono : złoty pierścionek z koralem, łańcuszek z koralem, kolczyki złote z koralem, kolczyki złote wiszące z koralem, złoty pierścionek z rubinem, złoty pierścionek z opalem, złoty pierścionek bez oczka, złoty łańcuszek z zawieszka koziorożca, złotą zawieszka z literą D, złoty łańcuszek, zawieszki - kotwica, serce, krzyżyk oraz złote kolczyki z kuleczką. Do D. J. należała skradziona biżuteria w postaci: złotego łańcuszka z serduszkiem z szafirem, złotych okrągłych kolczyków- kół, zawieszki ze znakiem zodiaku Panna, zawieszki z literą D, złotej gwiazdki, złotego pierścionka z aleksandrytem, grubego złotego łańcuszka z „matką boską”, rękawiczek skórzanych koloru rudego, krótkiego złotego, grubego łańcuszka , złotego łańcuszka spawanego, złotej spinki do krawatu. Wnuczce A. P. (7) W. skradziono: złote kolczyki z trzema oczkami, łańcuszek i zawieszka ze znakiem zodiaku Ryby, komplet (pierścionek, kolczyki, łańcuszek) z szafirem, pierścionek z brylantem.

D. J. rozpoznała złoty łańcuszek i obrączkę z wygrawerowanym monogramem, zaś A. K. (4) – złoty pierścionek z rubinem, które zabezpieczono podczas przeszukania mieszkania G. K. (2), w którym w tym samym czasie przebywała S. Ł. (1).

/ zeznania A. K. k. 2791-2793v, 545v- 5346

protokół okazania k. 2812-2813

zeznania P. W. k. 5346v-5347

protokół okazania, k. 2820 – 2821

protokół przeszukania mieszkania G. K.

protokół zatrzymania S. Ł./

XLIX.

S. P. zamieszkuje wspólnie z mężem C. P. (2) w bloku nr 3 przy ul. (...) w W.. W dniu 11 marca 2011r. do ich mieszkania przyszły dwie kobiety przedstawiające się jako pracownice ZUS. Jedna z kobiet przeprowadzała z pokrzywdzonymi „wywiad” o ich stanie zdrowia, druga zaś w prezentowała, jakie mogą otrzymać prezenty od ZUS. Po ich wyjściu S. P. stwierdziła, że z szafy skradziono pieniądze w kwocie 60 000 złotych.

C. P. (1) nie był w stanie rozpoznać z całą pewnością potencjalnych sprawczyń.

S. P. podczas okazania wskazała wizerunek S. Ł. (1) jako jednej z kobiet, które odwiedziły ją w mieszkaniu feralnego dnia.

/ zeznania S. P. k. 3283-3284v, 3302, 3318

zeznania C. P. k. 3296v- 3298

protokoły okazań k. 3313, 3314/

L.

N. S. (1) zamieszkuje wspólnie z mężem w bloku nr 5H przy ul. (...) w B.. W dniu 19 października 2011r. do ich mieszkania przyszyły dwie kobiety. Oferowały sprzedaż kocy. Następnego dnia N. S. (1) stwierdziła, że z szafy skradziono pieniądze w kwocie 3 000 złotych.

N. S. (1) w czasie okazania nie rozpoznała ponad wszelką wątpliwość kobiet, które dokonały kradzieży.

/zeznania N. S. k. 3795-3796v, 3801v, 6856,

protokół okazania k. 3805v-3806/

LIII.

W dniu 9 marca 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), K. K. (3) będącym kierowcą oraz M. L. udali się do bloku nr 1 mieszczącego się przy ul. (...) w P.. A. P. (1) przedstawiła się B. M. (2) - lokatorowi mieszkania nr (...), jako pracownik administracji sprawdzający stan techniczny mieszkań. Po pewnym czasie dołączyła do niej M. L.. G. K. (2) pozostała na klatce schodowej. B. M. (1) miał wątpliwości, czy znajdujące się w jego mieszkaniu kobiety faktycznie są pracownicami administracji. Kobiety postanowiły przerwać akcję i opuścić mieszkanie. B. M. (1) zaczął krzyczeć: „złodziejka!”. M. L. uciekła. B. M. (2) udało mu się zatrzymać A. P. (1). G. K. (2) oddaliła się z miejsca kradzieży wraz z pozostałymi kompanami.

Z mieszkania B. M. (1) skradziono sygnet i złotą obrączkę o wartości łącznej 1500 złotych. Biżuteria została odnaleziona zakopana w doniczkach stojących na II piętrze klatki schodowej. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) przy ul. (...) około 800 m od miejsca zdarzenia.

/ zeznania B. M. k. 4, 5220v-5221

zeznania A. P. k. 19/2, 19/3- 19/3v, 186/1v, (...)-5523v.

opinia z analizy połączeń telefonicznych k.. (...)

LIV.

W dniu 14 marca 2011 r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1) i K. K. (3) jako kierowcą udali się do bloku nr 20 mieszczącego się przy Al. (...) w Ł.. Kiedy Z. W. (1) wracała od lekarza, wchodząc do klatki schodowej spotkała A. P. (1), która przedstawiła się jako pracownik administracji. Poinformowała, że będzie dokonywać sprawdzenia stanu technicznego mieszkań. Po wejściu do mieszkania Z. W. (1) pokrzywdzona udała się do łazienki, A. P. (1) została w dużym pokoju. Po obejrzeniu mieszkania A. P. (1) poleciła, by Z. W. (1) poszła do łazienki odkręcić wodę. A. P. (1) stała w drzwiach łazienki. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która dokonała jego splądrowania i zabrała 3 550 złotych schowane w kredensie. A. P. (1) oznajmiła Z. W. (1), że kontrola została już zakończona, po czym opuściła mieszkanie. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

/ zeznania Z. W. k. 52v- 53,

zeznania A. P. k. 186/2

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4074/

LVI.

S. M. (1) mieszka sama w bloku nr 55 przy ul. (...) w Ł.. W dniu 23 marca 2011r. do jej mieszkania przyszły dwie kobiety, przedstawiły się jako pracowniczki przychodni lekarskiej, specjalistki z zakresu reumatologii. Kobiety wepchnęły pokrzywdzoną do kuchni, gdzie kopały ją po nogach, uderzały po głowie, zatykały usta. Kobiety ukradły jej pieniądze w kwocie 5000 złotych i pierścionek o wartości 500 złotych. Następnie oddaliły się.

Brak informacji na temat logowań telefonu G. K. (2) w pobliżu miejsca zdarzenia. Dane telekomunikacyjne nie wskazują, by mogła dopuścić się powyższej kradzieży.

/ zeznania S. M. k. 54v-55

zeznania A. P. k. 186/2

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4075 poz. 30/

LVII.

W dniu 7 marca 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), A. K. (2) i K. K. (3) w roli kierowcy udali się do bloku nr 7 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. Do mieszkania J. A. (1) i jej męża weszła A. P. (1), która przedstawiła się jako pracownik administracji. Poinformowała, że będzie dokonywać sprawdzenia stanu technicznego mieszkań. Po wejściu do mieszkania A. P. (1) zatrzymała małżeństwo w kuchni zajmując je rozmową. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która zabrała bransoletkę, złoty łańcuszek z przywieszką w kształcie owalnym, złotą obrączkę o łącznej wartości 1000 złotych. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia. G. K. (2) zatrzymała skradzioną bransoletkę, pozostałe przedmioty sprzedała w lombardzie przy ul. (...) w Ł..

/ zeznania J. A. k. 631-632, 3989

protokół okazania k. 3899- 3900

zeznania A. P. k. 19/14v-19/15

protokół wizji lokalnej k. 599v.

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4076/

LVIII.

W dniu 8 kwietnia 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), A. P. (3) i K. K. (3) będącym kierowcą udała się do bloku nr 182 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. Do mieszkania J. J. (2) i jego małżonki weszła A. P. (1), która przedstawiła się jako pracownik administracji, sprawdzający stan techniczny mieszkań. Po wejściu do mieszkania A. P. (1) zajęła rozmową lokatorów. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która zabrała 400 złotych schowane w szafie. A. P. (3) czekała na korytarzu. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

/ zeznania J. J. k. 722-723

protokół okazania k. 737v-738

protokół wizji lokalnej k. 615

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4079/

LIX.

W dniu 10 maja 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), A. P. (3) i K. K. (3), jako kierowcą udała się do bloku nr 53/57 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. Kiedy M. G. (1) wracała z zakupów, wchodząc do klatki schodowej spotkała A. P. (1). Poprosiła, by M. G. (1) nie zamykała drzwi, ponieważ jest pracownikiem administracji. Po chwili do mieszkania M. G. (1) weszła A. P. (1) i powiedziała, że chciałby sprawdzić, czy woda z mieszkania pokrzywdzonej nie zalewa piwnicy. M. G. (1) razem z A. P. (1) udały się do łazienki, gdzie przez około 15-20 minut pokrzywdzona odkręcała wodę z kranu. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która dokonała jego splądrowania i zabrała 1 200 złotych schowane w barku. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

/ zeznania M. G. k. 883-884v, 3839, 5910-5911

protokół oględzin k. 885v-886

protokół okazania k. 3840

protokół wizji lokalnej k. 615

zeznania A. P. k. 3840

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4081/

LX.

W dniu 18 marca 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), A. P. (2) i K. K. (3), jako kierowcą udała się do bloku nr 5 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. A. P. (1) weszła do mieszkania pokrzywdzonych. Przedstawiła się jako pracownik administracji. Wraz z J. B. (2) udała się do łazienki i poleciła pokrzywdzonemu, by odkręcił wodę z prysznicy. Po chwili do mieszkania weszła G. K. (2) i A. P. (2), które zaczęły chodzić po lokalu. W tym czasie do domu wróciła J. B. (1), która na widok obcych zaczęła krzyczeć. Wszystkie trzy kobiety zbiegły z mieszkania. G. K. (2) i A. P. (2) nie zdążyły nic ukraść. W mieszkaniu znajdowała się biżuteria o wartości 1000 złotych i pieniądze w kwocie 2000 złotych. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

/ zeznania J. B. k. 902-902v, 7072

protokół okazania k. 855-856

protokół wizji lokalnej k. 810

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4075/

LXI.

W marcu 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), M. L. i K. K. (3) kierującym pojazdem udała się do bloku nr 4 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. A. P. (1) razem z M. L. weszła do mieszkania M. M. (2). Kobiety przedstawiły się jako pracowniczki administracji, kontrolujące wodomierze. Wraz z M. M. (2) udały się do łazienki i poleciły jej odkręcić wodę. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która po jego splądrowaniu ukradła 300 złotych schowane pod bielizną. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

/ zeznania M. M. k. 962-962v, 6017-6018

protokół wizji lokalnej k. 811-811v.

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4075/

LXII.

W dniu 21 kwietnia 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1) i K. K. (3), pełniącym rolę kierowcy udała się do bloku nr 17 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. Kiedy H. B. (1) wracała z zakupów, wchodząc do klatki spotkała A. P. (1), która zaproponowała pomoc w wniesieniu zakupów. Pokrzywdzona odmówiła. Po chwili A. P. (1) przysła do mieszkania H. B. (1), przedstawiła się jako pracownik administracji, kontrolujący ciśnienie wody. Wraz z H. B. (1) udała się do łazienki i poleciła jej odkręcić wodę. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która po jego splądrowaniu ukradła 290 złotych oraz biżuterię: dwa złote pierścionki, złotą obrączkę i łańcuszek z przywieszką - krzyżem wartości łącznej 6700 złotych. W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

/ zeznania H. B. k. 990-991

protokół wizji lokalnej k. 810

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4081/

LXIII.

W nieustalonym dniu w okresie od marca do maja 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1), A. P. (3) i K. K. (3) w roli kierowcy udała się do bloku nr 12 mieszczącego się przy ul. (...) w Z.. A. P. (1) weszła do mieszkania A. M. (1) przedstawiła się jako pracownik administracji. Wraz z A. M. (1) udała się do łazienki i odkręciła wodę, przymykając drzwi łazienki. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2) i A. P. (3), które po jego przeszukaniu ukradły 8 000 złotych, ukryte w szafie.

/ zeznania A. M. k. 1122-1122v

zeznania A. P. k. 811, 5463v/

LXIV.

J. W. mieszka sama w bloku nr 9 przy ul. (...) w C.. W dniu 4 kwietnia 2011r. do pokrzywdzonej zadzwoniła kobieta podająca się za jej synową i poprosiła, by J. W. pożyczyła jej pieniądze. J. W. udała się do banku, skąd wypłaciła 35 000 złotych. Po odbiór pieniędzy miała przyjść znajoma synowej o imieniu B.. Kobieta odebrała od pokrzywdzonej 35 000 złotych, pokwitowała odbiór i następnie oddała się. Zarówno syn jak i synowa pokrzywdzonej nie zaprzeczyli, by zwracali się z prośbą do J. W. o pożyczanie pieniędzy.

Rozmowy telefoniczne, jakie przeprowadzała J. W. z rzekomymi synową i jej koleżanką prowadzone były z osobami łączącymi się z terenu Niemiec.

/ zeznania j. W. k. 3052- 3053

wykaz numerów telefonów k. 3068 /

Podczas okazania tablicy poglądowej J. W. rozpoznała jako jednego ze sprawców S. Ł. (1).

protokół okazania k. 3083/

LXVII.

W dniu 14 maja 2011r. G. K. (2) wspólnie z A. P. (1) i K. K. (3) będącym kierowcą, udała się do bloku nr 3 mieszczącego się przy ul. (...) w Ł.. A. P. (1) weszła do mieszkania Z. Ś. (1), przedstawiła się jako pracownica administracji, miała sprawdzić stan techniczny mieszkania. A. P. (1) wraz z Z. Ś. (1) udała się do łazienki i poleciła jej odkręcić wodę. W tym czasie do mieszkania weszła G. K. (2), która po uprzednim jego splądrowaniu zabrała z szafy pieniądze w kwocie 600

złotych oraz biżuterię w postaci: dwóch złotych pierścionków, dwóch złotych przywieszek, złotego łańcuszka, złotych kolczyków o wartości łącznej 2100 złotych.

Jeden ze skradzionych pierścionków G. K. (2) zostawiła sobie, drugi zaś wziął K. K. (3). Każdy z uczestników kradzieży otrzymał 125 złotych.

W czasie kradzieży telefon należący do G. K. (2) logował się do (...) niedaleko od miejsca zdarzenia.

/ zeznania Z. Ś. k. 3017v-3018,

zeznania A. P. k. 186/5v,

protokół wizji lokalnej k. 2972

opinia z analizy połączeń telefonicznych k. 4080 /

CXXVIII.

M. C. (1) mieszka razem z synem S. C. w bloku nr 5 przy ul. (...) w P.. W dniu 21 czerwca 2011r. pod nieobecność syna, do ich mieszkania przysła kobieta przedstawiająca się jako pracownica (...). Po chwili dołączyła druga z kobiet. Rozmawiały z pokrzywdzoną, przy czym jedna z nich stała za plecami M. C. (1). Z torebki M. C. (1) skradziono 2 000 złotych.

M. C. (1) w czasie okazania nie rozpoznała ponad wszelką wątpliwość osób, które dokonały kradzieży.

/ zeznania M. C. k. 2407-2408

protokół okazania k. 2414/

G. K. (2) nie była dotychczas karana.

S. Ł. (1), M. R. i F. G. były uprzednio karane, w szczególności za przestępstwa przeciwko mieniu. Wymierzone im były kary pozbawienia wolności, także z warunkowym zawieszeniem ich wykonania.

\informacje o karalności, k. 7294 – 7307

Ocena dowodów.

Starając się być wolnym od automatyzmu i apriorycznych ocen Sąd Okręgowy, zważywszy na specyfikę postępowania dowodowego niniejszej sprawy przyjął konkretne kryteria, których spełnienie pozwalało na dokonanie ustaleń w pewnym zakresie zasadniczo zgodnych z tezami aktu oskarżenia.

Owa wspomniana wyżej specyfika dotycząca przeprowadzonych dowodów wynikała kilku okoliczności.

Po pierwsze, głównym, a – nierzadko – jedynym, bezpośrednim dowodem popełnienia przestępstw zarzucanych oskarżonym były wyjaśnienia „skruszonego współsprawcy” – A. P. (1). To właśnie ona, ujęta na gorącym uczynku jednego z popełnionych występków, podjęła brzemienną w procesowe skutki decyzję o ujawnieniu okoliczności związanych z licznymi kradziejami popełnianymi w przeszłości m.in. z osobami, które wraz z nią zasiadły w ławie oskarżonych.

Po drugie, metodologia przestępstw, których dopuścili się oskarżeni zakładała okradanie ludzi w podeszłym wieku, często samotnych, niedołącznych, chorych, bądź niesprawnych. Taka charakterystyka pokrzywdzonych pozwalała sprawcom nie tylko na łatwe stosowanie podstępnych metod działania opartych na wyzyskaniu łatwowierności, czy wręcz – naiwności ich ofiar, ale przede wszystkim – na zmniejszenie prawdopodobieństwa identyfikacji sprawców w przyszłości.

Po trzecie, nie bez znaczenia dla losów postępowania dowodowego było to, że w licznych przypadkach pokrzywdzeni, zanim przeprowadzone z ich udziałem zostały czynności procesowe (okazania wizerunków osób i rzeczy, protokolarne odebranie zeznań) zapoznali się z publikacją prasową zawierającą opis metod działania sprawców zbieżny z tym, którego padli ofiarami oraz wizerunkiem czterech kobiet wytypowanych przez tabloid jako „złodziejki” (w tym – dwóch oskarżonych w niniejszej sprawie). Już na marginesie wzmiankować trzeba, że jakość opublikowanych wizerunków domniemanych sprawczyń była żenującej jakości.

Po czwarte, dokonywane w toku śledztwa okazania pokrzywdzonym wizerunków podejrzanych – oględnie mówiąc – z uwagi na jakość fotografii, nierzadko nieprawidłowe zestawienie wizerunków osób okazywanych (w niektórych przypadkach dwie z domniemanych sprawczyń umieszczane były na jednej tablicy poglądowej, patrz: okazanie z udziałem Z. T. (2)) dalekie były od standardów pozwalających na uzyskanie pożądanego procesowo, a więc wolnych od sugestii, rezultatów.

Po piąte, z reguły okazania procesowe tablic poglądowych były przeprowadzane z udziałem pokrzywdzonych w kilkadziesiąt dni po inkryminowanych zdarzeniach, co nakładało na Sąd konieczność stosowania ponadprzeciętnego sceptycyzmu w ocenie owych rozpoznań, tym bardziej, że okoliczności, w których pokrzywdzeni mieli możliwość przyjrzenia się sprawczyniom nie były sprzyjające do zapamiętania szczegółów ich fizjonomii (znaczna dynamika i krótki czas owych zdarzeń).

Wszystkie te okoliczności dostrzeżone przez Sąd Okręgowy w toku analizy dowodów przedstawionych przez oskarżenie nakazywały przyjęcie konkretnych kryteriów, którymi Sąd kierował się przy weryfikowaniu zasadności poszczególnych zarzutów stawianych oskarżonym.

Tak więc, z przyczyn omówionych poniżej Sąd uznał za udowodnione popełnienie wszystkich tych przestępstw, które swe dowodowe zakorzenienie posiadały w jasnych, niewątpliwych i konsekwentnych wyjaśnieniach A. P. (1), zweryfikowanych zeznaniami poszczególnych pokrzywdzonych.

Innego rodzaju wartościowania wymagały dowody powołane na poparcie tych zarzucanych czynów, w których nie brała udziału A. P. (1) (uwaga ta dotyczy w przeważającej części zarzutów stawianych S. Ł. (1) oraz F. G.). Wobec jasnej postawy tych oskarżonych nie przyznających się do zarzucanych im przestępstw szczególnej wartości dowodowej nabierały zeznania pokrzywdzonych, a w szczególności – wspomniane wyniki czynności okazania wizerunków potencjalnych sprawczyń. W tym więc zakresie, oceniając owe dowody, Sąd Okręgowy starał się dołożyć wszelkiej staranności, by przed ogłoszeniem wyroku posiadać całkowitą pewność co do tego, że osoby wskazane w akcie oskarżenia są faktycznie tymi, które dopuścili się zarzucanych im czynów. Przy ocenie tej brał pod uwagę:

- pewność, niezmienność, konsekwencję zeznań pokrzywdzonych,
- zgodność prezentowanych w ich zeznaniach opisów wyglądu sprawczyń w pierwszych, składanych zazwyczaj bezpośrednio po zdarzeniach, relacjach procesowych z okazywanymi im później wizerunkami oraz faktycznym wyglądem oskarżonych (ich posturą, wzrostem, cechami szczególnymi),
- fakt rozpoznania przedmiotów zabezpieczonych w toku przeszukania przeprowadzonego w pomieszczeniach mieszkalnych oskarżonych, a utraconych przez pokrzywdzonych na skutek czynów zarzucanych oskarżonym,
- możliwość wpływu publikacji prasowej w dzienniku (...) na dalsze ewentualne rozpoznania dokonane przez pokrzywdzonych.

Przechodząc do szczegółowej oceny dowodów za jej punkt wyjścia należy przyjąć twierdzenie, że relacje procesowe **A. P. (1)** przedstawione przez nią na rozprawie głównej oraz w toku śledztwa Sąd uznał za całkowicie wiarygodne.

Oceniając relacje A. P. (1) Sąd ani przez chwilę nie tracił z pola widzenia faktu, że pierwotnie była ona współoskarżoną o popełnienie w większości tych samych przestępstw wspólnie i w porozumieniu z osobami, które obciążała w swych wyjaśnieniach.

Problem tzw. wyjaśnień obciążających poruszany był w doktrynie i orzecznictwie Sądu Najwyższego niezwykle często. W związku z tym „obrósł” nie tylko licznymi judykatami, ale również bogatą literaturą, znaną każdemu adeptowi nauk prawnych. Stąd nie czas i miejsce na szerokie przedstawianie licznych poglądów wyrażanych przez praktyków prawa na wspomniany temat. Dość nadmienić, że o ile wyjaśnienia zawierające pomówienia nie mogą być nigdy oceniane a priori jako dowód lepszy, czy gorszy, mniej lub bardziej wartościowy, to bezsprzecznie ich prawdziwość powinna być zawsze weryfikowana w oparciu o surowe kryteria takich ocen. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że dla przyjęcia pomówienia za podstawę ustaleń faktycznych trzeba, aby wyjaśnienia te były logiczne, konsekwentne i wsparte innymi dowodami (wyrok SN z 12.7.1979 r., IV KR 136/79, OSNKW 1979, Nr 11-12, poz. 122; wyrok SN z 15.2.1985 r., IV KR 25/85, OSNKW 1985, Nr 11-12, poz. 103; wyr. SN z 9.4.1974 r., III KR 32/74, Biul. SN 1974, Nr 9-10, poz. 228). Sąd powinien brać pod uwagę całokształt okoliczności, także procesowych, w jakich znalazł się oskarżony opisujący sprzeczne z prawem zachowania innych uczestników (oskarżonych). Kontrola dowodu z wyjaśnień współoskarżonego, podobnie jak każdego dowodu osobowego, polega na sprawdzeniu, czy informacje tak uzyskane są przyznane przez pomówionego, czy są potwierdzone innymi dowodami, choćby w części, czy są spontaniczne, złożone wkrótce po przeżyciu objętych nimi zaszłości, czy też po upływie czasu umożliwiającego uknuć intrygi, czy pochodzą od osoby bezstronnej, czy też zainteresowanej obciążeniem pomówionego, czy są konsekwentne i zgodne co do zasady oraz szczegółów w kolejnych relacjach składanych w różnych fazach postępowania, czy też zawierają informacje sprzeczne, wzajemnie się wykluczające bądź inne niekonsekwencje, czy pochodzą od osoby nieposzlakowanej czy też przestępcy, zwłaszcza obeznanego z mechanizmami procesu karnego, czy udzielający informacji sam siebie również obciąża, czy też tylko przerzuca odpowiedzialność na inną osobę, by siebie uchronić przed odpowiedzialnością (zob. wyrok SA w Krakowie z 7.10.1998 r., II AKa 187/98, KZS 1998, Nr 11, poz. 37). Pomówienie współoskarżonego – nawet następnie odwołane – może być dowodem winy, jeżeli spełnia odpowiednie warunki. Istotne jest, czy tego rodzaju pomówienie jest konsekwentne i stanowcze, czy jest zgodne z doświadczeniem życiowym oraz logiką wypadków, czy znajduje potwierdzenie w innych dowodach bezpośrednich lub pośrednich i czy wreszcie pomawiający nie ma interesu osobistego lub procesowego w obciążaniu współoskarżonego. W razie odwołania takiego „wyjaśnienia – pomówienia” należy ponadto uważnie zbadać, czy powody, jakie podał autor tego typu wypowiedzi, uzasadniają ich zmianę, są przekonujące, przy czym i w tym zakresie należy kierować się kryteriami, o których była wcześniej mowa (zob. wyrok SN z 15.2.1985 r., IV KR 25/85, OSNKW 1985, Nr 11-12, s. 103; wyrok SN z 11.9.1984 r., IV KR 141/84, OSNPG 1985, Nr 6, poz. 85 oraz wyrok SN z 7.10.1999 r., II KKN 506/97, Prok. i Pr. 2000, Nr 3, poz. 5).

Przedstawione wyżej uwagi wprost odnoszą się do relacji A. P. (1), która co prawda była przesłuchana w charakterze świadka, to jednak pierwotnie posiadała status współoskarżonej (a wcześniej - współpodejrzanej). O wiarygodności jej relacji świadczyła ich konsekwencja i niezmiennosc w toku całego postępowania karnego, niezależnie od ról procesowych, w których występowała w kolejnych etapach postępowania toczącego się z jej udziałem.

Okolicznością istotną z punktu widzenia oceny wiarygodności zeznań A. P. (1) były obszerność, szczegółowość i spontaniczność jej relacji składanych na rozprawie głównej. Świadek, pomimo emocjonalnego i w zasadzie – krytycznego – stosunku do popełnionych przestępstw nie unikała odpowiedzi nawet na najmniej „niewygodne” pytania. Ze szczerością graniczącą z ekshibicjonizmem opisywała metody działania członków grupy, w której funkcjonowała, ich wzajemne relacje, sposoby dzielenia „obowiązków” i łupów, hierarchiczność i podziały wewnętrzne struktury, a nawet więzi o charakterze osobistym pomiędzy członkami. Sposób relacjonowania zdarzeń przez nią opisywanych był naturalny i niewymuszony, dowodząc szczerości i prawdziwości jej opowieści. Nierzadko A. P. (1) dokonywała autodenuncjacji opisując przestępstwa, których popełnienia sami pokrzywdzeni nie zgłaszali na Policję (patrz: kradzieże na szkodę J. R. (1), czy A. M. (1)), przyczyniając się w ten sposób do ich ujawnienia i pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności. Dodać przy tym trzeba, że jej wyjaśnienia były bezinteresowne; A. P. (1) nie skorzystała bowiem z żadnej „premier”, które ustawa przewiduje w związku z przyjętą przez nią postawą procesową.

Sposób opisywania przez nią kradzieży popełnianych przez oskarżonych, często oparty na skojarzeniach, specyficznych detalach, które A. P. (1) utkwily w pamięci, dowodził szczeroci jej depozycji. Świadek zapamiętała na przykład, że:

- podczas kradzieży dokonanej w G. pokrzywdzony był niedołężny i nosił widoczne ślady operacji głowy, co znalazło potwierdzenie w zeznaniach Z. W. (2)),
- T. D. wychowywała niepełnosprawne wnuczki (co znalazło potwierdzenie w relacjach pokrzywdzonej),
- A. M. (1) miała słaby wzrok i w ciągu dnia w jej mieszkaniu włączone było światło (okoliczność ta także znalazła odzwierciedlenie w depozycjach pokrzywdzonej),
- K. B. pieniądze miała schowane w siedzisku fotela (pokrzywdzona potwierdziła ów fakt).

To, rzecz jasna, jedynie przykłady spontanicznej i szczerzej relacji A. P. (1), w której świadek nie tylko obciążała oskarżonych, ale sama wskazywała własny, niebagatelny udział w opisywanych występkach.

O szczeroci jej procesowych opowieści świadczy ponadto ich zgodność z wersjami przedstawianymi przez pokrzywdzonych, które – zasadniczo – Sąd ocenił jako szczerze i wiarygodne.

Prawdziwość relacji A. P. (1) potwierdza ich zgodność z dowodem w postaci wykazu miejsc logowań do stacji (...) telefonów komórkowych, z których w przedmiotowym okresie korzystały A. P. (1) i G. K. (2). Ów dowód stanowił doskonałe, obiektywne potwierdzenie zeznań A. P. (1) nie tylko w zakresie bezpośredniej obecności G. K. (2) na miejscach popełnianych przez nią kradzieży, ale również dowodził prawdziwości jej relacji w tym zakresie, z którego wynikało, że sprawczynie w czasie kradzieży komunikowały się między sobą za pośrednictwem telefonów komórkowych.

Wszelkie nieścisłości, bądź dysonanse pojawiające się w jej zeznaniach były relatywnie nieznaczne, dotyczyły mniej istotnych faktów i wynikały z upływu czasu, wielości opisywanych przestępstw i ich podobieństwa. Biorąc pod uwagę, że A. P. (1) przedstawiała relacje dotyczące zdarzeń mających miejsce niemal cztery lata wstecz, opisywała okoliczności popełnienia kilkudziesięciu kradzieży na terenie nie tylko Ł., ale innych miast na terenie całego kraju, a przy tym działając w różnych konfiguracjach osobowych, których skład ulegał istotnym zmianom, a modus operandi był właściwie taki sam, nieścisłości w jej zeznaniach jawią się jako zjawisko w pełni uzasadnione i naturalne, mające swe źródło w ulotności ludzkiej pamięci.

Sąd uznał za przekonujące wytłumaczenie A. P. (1) dotyczące odmiennoci charakterystyki składu osób, z którymi miała ona popełniać niektóre kradzieże; świadek jasno i szczerze motywowała ową zmianę swych relacji początkową chęcią ochrony mężczyzny o pseudonimie (...), z którym w owym czasie pozostawała w związku.

Nie było jakichkolwiek podstaw, które uzasadniałyby wątpliwości co do zdolności A. P. (1) do czynienia, zapamiętywania, bądź odtwarzania spostrzeżeń. Dlatego też Sąd oddalił wnioski dowodowy obrońcy S. Ł. (1) o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego psychologa na tę właśnie okoliczność. A. P. (1) zeznawała w sposób logiczny; treść jej wypowiedzi była zrozumiała i znaczeniowo jasna. Sposób formułowanych przez nią opisów zdarzeń dowodził pełnego ich zrozumienia, zatem przesłanki wynikające z art.192 § 2 i 4 kpk nie zostały zrealizowane.

Jedynie w zakresie zdarzeń z udziałem M. R. Sąd Okręgowy w swych ustaleniach oparł się na relacjach A. P. (1) ze śledztwa uznając, że były one bardziej szczegółowe, a także odnosząc wrażenie, że A. P. (1) niechętnie obciążała tą oskarżoną, dając ją sympatią wynikającą z wdzięczności za okazaną jej troskę po tym, jak została ona pobita przez jednego z R. podczas pobytu w K..

Jak wspomniano wyżej, drugą grupę czynów zarzucanych oskarżonym stanowiły te zdarzenia, w których A. P. (1) nie brała udziału. Dotyczy to w części zarzutów stawianych S. Ł. (1) oraz po jednym z czynów zarzucanych F. G. i G. K. (2). W tym zakresie ocena materiału dowodowego, a w konsekwencji – dokonywanie rekonstrukcji zdarzeń – opierało

się na relacjach pokrzywdzonych. Stąd niezwykle istotnym dowodem niezbędnym dla identyfikacji sprawców były okazania wizerunków osób typowanych, jakie przeprowadzane były w toku śledztwa z udziałem pokrzywdzonych.

Sąd Okręgowy analizując przedstawiony materiał dowodowy stwierdził, że co do czynów zarzucanych S. Ł. (1) w punktach: *XLII.* do *XLVII.* i *XLIX.* do *LII.*, G. K. (2) w punktach: *LXIV.* i *LVI.* oraz F. G. w punkcie *CXXVIII.* brak jest rzetelnych i wystarczających podstaw dla przyjęcia ich sprawstwa w omawianym zakresie.

Sąd nie kwestionował faktu popełnienia kradzieży opisanych w powołanych wyżej punktach aktu oskarżenia. Uznawał jednak, że brak było dostatecznych podstaw do tego, by przyjąć, że dokonały ich oskarżone, bowiem w większości przypadków nie doszło do rozpoznania oskarżonych przez pokrzywdzonych w sposób pozwalający na poczynienie kategoriycznych ustaleń w tym zakresie.

Pokrzywdzeni i świadkowie bądź nie byli pewni, czy okazywane im wizerunki odzwierciedlają kobiety, które ich okradły (patrz: zeznania i okazania przeprowadzone z udziałem R. i P. S. (1), A. C. (1), A. S., Z. T. (4), I. D. (3)), bądź też wykazywali w tym względzie istotne niekonsekwencje (jak choćby S. K. (1), która w (...) rozpoznała A. P. (1) i M. Ł. (1), ale nie S. Ł. (1), zaś podczas okazania wizerunku nie rozpoznała A. P. (1), zaś wskazała S. Ł. (1), czy też M. C. (1), która w toku postępowania sądowego zanegowała własne wskazanie F. G.).

Sytuację procesową komplikowało to, że w sierpniu 2011r. w gazecie (...) ukazał się artykuł, w którym informowano o ujęciu czterech kobiet (w tym A. P. (1) i S. Ł. (1)) podejrzewanych o dokonywanie kradzieży „mieszkaniowych” w sposób analogiczny, w jaki obrabowani zostali pokrzywdzeni. Do tekstu dołączone były cztery fotografie kobiet. Przyznać trzeba, że zdjęcia te były fatalnej jakości (wizerunek S. Ł. (1) znacząco odbiegał od jej faktycznego wyglądu, o czym Sąd Okręgowy mógł przekonać się bezpośrednio w trakcie rozprawy głównej porównując ową publikację z wyglądem oskarżonej w rzeczywistości). Spowodowało to „masowe” zgłaszanie się pokrzywdzonych na Policję z gazetą w ręku i kategoriicznym twierdzeniem, że rozpoznają w opublikowanych wizerunkach kobietę, bądź kobiety, które dokonały kradzieży na ich szkodę pomimo, iż większość z nich przesłuchiwana bezpośrednio po dokonaniu czynów nie potrafiła podać choćby zbliżonego rysopisu sprawczyń (patrz: zeznania R. i P. S. (1), A. S., Z. T. (2), I. D. (3), S. K. (1)) albo też opisywała owe kobiety w sposób istotnie różny od wyglądu, jaki posiada S. Ł. (1) (patrz zeznania: A. C. (1), R. S. (3), S. P., C. P. (1)).

Sytuacji w tym zakresie nie „ratowało” przeprowadzanie okazań wizerunków oskarżonych z tablic poglądowych, które w większości przypadków zawierały fotografie równie wątpliwej jakości, co publikacja w tabloidzie. W większości przypadków okazywało się, że pokrzywdzeni nie są w stanie kategoricznie wskazać S. Ł. (1) jako jednej z kobiet, która podszywając się pod pracownika administracji, czy ZUS-u, weszła do ich mieszkania w celu dokonania kradzieży (patrz: okazania przeprowadzone z udziałem: A. C. (1), R. S. (1), P. S. (1), A. S., Z. S., R. M., Z. T. (4), I. D. (3), C. P. (1), N. S.).

Jedynym wyjątkiem okazały się być zeznania i czynność okazania przeprowadzone z udziałem A. K. (1) (zarzut *XLVIII.*), która rozpoznała i konsekwentnie wskazywała S. Ł. (1) jako jedną z dwóch kobiet, jakie dokonały kradzieży w jej mieszkaniu. Ponadto pokrzywdzona była w stanie rozpoznać tą oskarżoną przed salą rozpraw. Co więcej, podczas czynności przeszukania w miejscu zamieszkania G. K. (2), u której w owym czasie przebywała S. Ł. (1), zabezpieczono przedmioty (biżuterię) skradzioną z mieszkania A. K. (1). Stanowi to pośredni dowód potwierdzający tezę stawianą przez prokuratora w akcie oskarżenia.

Odrębnego omówienia wymaga ocena dowodów co do czynu zarzucanego G. K. (2) w punkcie *LIV.* aktu oskarżenia.

Bez wątplenia pokrzywdzona J. W. w toku czynności przeprowadzonych z jej udziałem nie wskazywała, by oszustwa popełnionego na jej szkodę miała dopuścić się kobieta o wyglądzie G. K. (2). Przeciwnie. W trakcie okazania wizerunku rozpoznała jako sprawczynię S. Ł. (1), której wygląd w sposób radykalny odbiega od wizerunku G. K. (2). S. Ł. (1) jest dwadzieścia dwa lata młodsza od G. K. (2), zoczenie od niej szczuplejsza, posiada inny kolor włosów, zupełnie inne rysy twarzy.

W niniejszej sprawie brak dowodu, który choćby pośrednio wskazywał na udział G. K. (2) w omawianym przedsięwzięciu (z ustaleń poczynionych w śledztwie wynika nawet, że wielokrotne kontakty telefoniczne z pokrzywdzoną pochodziły z numerów telefonicznych logujących się w Niemczech). Tymczasem S. Ł. (1) w niniejszej sprawie nie oskarżono o popełnienie przestępstwa na szkodę J. W., choć wydaje się, że to właśnie ona powinna stać pod wspomnianym zarzutem.

Wyjaśnienia oskarżonych (za wyjątkiem F. G., która nie przyznawała się do stawianego jej zarzutu, od którego została uniewinniona) w zakresie, w jakim nie przyznawali się oni do popełnienia zarzucanych im czynów, Sąd uznał za przyjętą linię obrony, zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. W ten sam sposób ocenione zostały relacje osób posiadających status oskarżonych przed wyłączeniem ich sprawy i skierowaniem jej do odrębnego rozpoznania. Ich późniejsza procesowa „amnezja” miała na celu wyłącznie ochronę oskarżonych i wsparcie ich linii obrony.

Na odrębną uwagę zasłuchuje postawa procesowa G. K. (2), która w czasie niemal całego postępowania karnego zaprzeczała prawdziwości zeznań A. P. (1), odżegnując się od udziału w inkryminowanych przestępstwach. Mimo to tuż przed zamknięciem przewodu sądowego zmieniła linię obrony i ogólnie potwierdziła swój udział we wszystkich przypisanych jej czynach, za wyjątkiem udziału w zorganizowanej grupie przestępczej. Sąd uznał, że taka postawa G. K. (2) wynikała z taktyki procesowej; oskarżona zdawała sobie sprawę z „mocy” dowodów potwierdzających jej udział w licznych kradzieżach, tym samym przyznając się do winy chciała wywrzeć wpływ na niższy wymiar kary, która miała być wobec niej orzeczona. Stąd też owo przyznanie się G. K. (2) nie posiadało dla Sądu większej przydatności dowodowej, poza wspomnianym już potwierdzeniem prawdziwości dowodów, na których Sąd oparł swe ustalenia.

Pozostałe dowody, w tym protokoły okazań przedmiotów i wizerunków, odpisy wyroków i inne dowody, w tym także ujawnione bez odczytywania zeznania świadków, informacje o karalności i protokoły wizji lokalnych Sąd uznał za rzetelne.

Rozważania prawne.

Każdemu z oskarżonych w niniejszej sprawie, za wyjątkiem F. G., postawiony został zarzut udziału w zorganizowanej grupie przestępczej (art.258§ 1 kk), a także – popełnienie przestępstw wypełniających dyspozycję art.278 § 1 kk w ramach takiej grupy (art.65§ 1 kk). Dlatego, dla bliższego zrozumienia uzasadnianego orzeczenia, konieczne jest poczynienie kilku uwag o charakterze ogólnym, odnoszących się do oskarżonych w takim zakresie, w jakim zarzucano im działanie w ramach zorganizowanej struktury.

Normatywne pojęcie „zorganizowanej grupy mającej na celu popełnianie przestępstw” użyte w art.65§ 1 kk i art.258§ 1 kk, pomimo relatywnie długiego czasu funkcjonowania w polskim systemie prawa karnego, wciąż budzi uzasadnione kontrowersje interpretacyjne. W tym zakresie podzieliło losy tych terminów języka prawnego, które z definicji obarczone są cechą właściwą pojęciom nieostrym, a które zostają wypełnione treścią wskutek procesu stosowania prawa. Sąd Okręgowy uznał jednak, że tą część rozważań prawnych rozpocząć powinna synteza cech, które bezspornie charakteryzują działanie w ramach zorganizowanej grupy.

Powszechnie przyjmuje się, że zorganizowana grupa jest „wyższą” formą współsprawstwa, tym różniącą się od zwykłego działania wspólnie i w porozumieniu, że tworzą ją co najmniej trzy osoby, których zachowania posiadają pewien, w miarę stały schemat organizacyjny determinowany celem przestępczego współdziałania, noszący cechy zorganizowania i przejawiający się strukturą pionową – z zarysowanym ośrodkiem przywódczym lub poziomą – wskazującą na trwały podział ról w ramach owej struktury. Sąd Okręgowy podziela zapatrywanie, w myśl którego w pojęciu "zorganizowania" tkwią warunki podstawowej wewnętrznej struktury organizacyjnej (choćby z niskim stopniem zorganizowania), jakaś trwałość, jakieś więzy organizacyjne w ramach wspólnego porozumienia, planowanie przestępstw, akceptacja celów, trwałość zaspokojenia potrzeb grupy, gromadzenie narzędzi popełniania przestępstw, wyszukiwanie miejsc dla przechowywania łupu, rozprowadzanie go, podział ról, skoordynowany sposób działania, powiązania socjologiczno-psychologiczne między członkami (tak: wyrok SA w Krakowie z 7.12.2000 r., II AKa 184/00,

KZS 2001, Nr 1, poz. 26; wyrok SA w Poznaniu z 25.3.1999 r., II AKa 45/99, OSA 2000, Nr 2, poz. 15; Z. Ć., W. problemy wymiaru kary za przestępczość zorganizowaną, Prok. i Pr. 2001, Nr 12, s. 7-12).

Słusznie akcentował Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 16 lipca 2009r. (II AKa 150/09, Lex Polonica nr 2133363), że istnienie grupy, o której mowa w powołanym przepisie nie wymaga „specjalnej wewnętrznej struktury” lecz „zorganizowanie, o którym mowa oznacza w języku polskim ułożenie czegoś w pewne formy, podporządkowanie regułom, normom, wprowadzenie do czegoś ładu i organizacji”.

Z uwagi na konsekwentną negację udziału w grupie przestępczej przez każdego z oskarżonych, jedynym dowodem wskazującym na istnienie owej grupy były wyjaśnienia A. P. (1). Na podstawie jej relacji Sąd budował ustalenia faktyczne w tym zakresie. Wynikało z nich m.in., że skład członków grupy dokonującej kradzieży był zmienny. Jedynym stałym jej członkiem, pełniącym rolę koordynatora była G. K. (2). To właśnie ona typowała mieszkania, w których dokonane miały zostać kradzieże, a następnie wchodziła „za plecy”, przeszukiwała mieszkanie, a finalnie – dzieliła łupy pomiędzy uczestników przestępstw i ponosiła koszty związane z przestępczymi eskapadami. Poczynione ustalenia faktyczne nie pozostawiają wątpliwości, że pomimo fluktuacji osobowej składu grupy, G. K. (2) funkcjonowała w jej strukturach nieprzerwanie, a jej stałą towarzyszką w tym okresie była A. P. (1), której rola była równie jasno określona. A. P. (1) miała bowiem „dawać twarz”, a więc wchodzić do mieszkań pokrzywdzonych podszywając się pod pracownika administracji, bądź przedstawiciela firmy kosmetycznej, a następnie – zajmować uwagę domowników po to, by inni członkowie grupy mieli czas i miejsce na splądrowanie wolnych pomieszczeń. G. K. (2) podejmowała także decyzje co do pozostałych osób, które współpracowały w dokonywaniu kradzieży, jako członkowie owej grupy (w szczególności K. K. (3), M. L., czy A. P. (2)).

Grupa przestępcza, w której funkcjonowała G. K. (2) miała więc swój układ poziomy, wynikający z trwałego i zasadniczo niezmiennego podziału ról sprawczych, a także zarysowany nieostro układ pionowy, swoistą hierarchię wynikającą z przypisanych ról przestępczych, na czele której stała zawsze osoba „prowadząca” (w tym przypadku G. K. (2)). Owe podziały, pomimo zmiennego składu grupy, wynikały z reguł stałych i akceptowanych przez wszystkich członków przestępczej struktury.

Niewątpliwie pomiędzy G. K. (2), A. P. (1), K. K. (3), R. Ł., A. P. (2), M. L. i S. Ł. (1) istniały także sile powiązania o charakterze socjologiczno – psychologicznym; wszyscy oni (za wyjątkiem A. P. (1)) są związani bliższymi, bądź dalszymi więzami rodzinnymi, wywodzą się ze środowiska romskiego, mniejszości narodowej o znanych powszechnie, silnych wewnętrznych relacjach opartych na więzach krwi, które w tym przypadku znalazły odzwierciedlenie w organizacji omawianej struktury, o czym bardzo obrazowo opowiadała A. P. (1). Także ona w przedmiotowym okresie czasu stała się częścią owego „mikrokosmosu”, spędzając większość czasu wraz z G. K. (2) i innymi osobami, z którymi nie tylko wspólnie popełniała przestępstwa, ale przebywała i mieszkała. Co znamienne, została przez nich zaakceptowana, przełamując swoistą hermetyczność ich świata. Pozwoliło to jej na poczynienie wnikliwych obserwacji, choć przyznać trzeba, że nigdy nie zyskała ona pełnoprawnej pozycji w ich grupie. Wyrazem tego był chociażby fakt, że jej udział w łupach pochodzących z popełnianych wspólnie przestępstw był relatywnie nieznacny, nieadekwatny do jej udziału, zaś relacje z pozostałymi członkami grupy oparte były raczej na przydatności A. P. (1) jako osoby o dobrym profilu i cechach potrzebnych do tego, by „dawać twarz”.

Tak więc co najmniej od marca 2011r. do dnia 14 maja 2011r. G. K. (2) i A. P. (1) dopuściły się co najmniej trzynastu kradzieży działając w ramach precyzyjnie ustalonego podziału ról, w ramach wspomnianej grupy przestępczej, wspieranej przez inne osoby, co do których sprawa została wyłączona do odrębnego rozpoznania, a także S. Ł. (1) w zakresie przestępstwa opisanego w punkcie 10. wyroku.

Jeśli chodzi o S. Ł. (1), Sąd Okręgowy przypisał jej popełnienie występku z art.258 § 1 kk, pomimo tego, że w ramach grupy przestępczej dopuściła się ona zaledwie jednej kradzieży (patrz: punkt 2. wyroku). Z poczynionych w sprawie ustaleń wynika bowiem, że w okresie od dnia 21 marca 2011r. do dnia 15 kwietnia 2011r. przyjęła ona na siebie rolę członka grupy przestępczej, w skład której wchodziły również G. K. (2), K. K. (3), A. P. (2) i A. P. (1). Dowodem było to, że wraz z pozostałymi udała się na wspólny wyjazd na północ kraju, znając cel i charakter tej podróży, wiedząc,

że intencją G. K. (2) i pozostałych nie jest organizowanie wycieczek krajoznawczych, a raczej wyszukiwanie starszych osób i okradanie ich z posiadanych oszczędności. Pomimo tego, że S. Ł. (1) aktywnie uczestniczyła w jednej tylko kradzieży, to podczas występków dokonanych przez pozostałych członków grupy w B. i O. siedziała w samochodzie, a jej rolą – jak obrazowo opisała to A. P. (1) – było pilnowanie pieska G. K. (2).

Pamiętać przy tym trzeba, że dla przypisania działania wypełniającego znamiona art.258 § 1 kk prawo nie wymaga, by członek grupy przestępczej bezpośrednio uczestniczył w przestępstwach popełnianych przez pozostałych jej uczestników. Istotne jest, by wiedział o istnieniu takiej struktury, utożsamiał się z nią i jej celami i działał na jej korzyść. Przepis ten penalizuje bowiem sam fakt uczestnictwa w przestępczej strukturze. Godne powołania w tym miejscu jest uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 5 maja 2015r., II AKa 2/15 (Lex nr 1659163) według którego „wypełnia znamiona przynależności do zorganizowanej grupy przestępczej samo przystąpienie do niej i pozostawanie w jej strukturze, choćby bez pełnienia w niej funkcji czy wykonywania zadań. Nie jest konieczna wiedza sprawcy o szczegółach organizacji grupy, znajomość wszystkich osób ją tworzących, mechanizmów jej funkcjonowania. Nie jest uzasadnione oczekiwanie formalnego potwierdzenia udziału w grupie, wyboru kierownictwa itp. Strona podmiotowa tego formalnego przestępstwa obejmuje obie odmiany umyślności, zatem wystarczające jest, że sprawca ma świadomość istnienia grupy, akceptuje jej cele przestępcze i godzi się, by je realizowano. Wystarczające jest, gdy sprawca przystępuje do grupy nie będąc pewny jej przestępczego lub zbrojnego charakteru, godząc się jednak z możliwością posiadania przez nią takich cech”. Zapatrywanie to, które Sąd Okręgowy w pełni podziela, wpisuje się w realia niniejszej sprawy w zakresie, w jakim odnosi się ono do zarzutu udziału w grupie przestępczej postawionego S. Ł. (1).

Owo uczestnictwo w grupie przestępczej tej oskarżonej scementowane zostało poprzez fakt, że S. Ł. (1), pomimo tego, że nie wchodziła do mieszkań pokrzywdzonych i de facto nie realizowała – choćby pośrednio – żadnej czynności sprawczej, która przyczyniłaby się do osiągnięcia przestępczego celu, otrzymywała od G. K. (2) bezpośrednio po kradzieży nieokreślone bliżej kwoty pieniędzy. W ocenie Sądu było to materialne świadectwo traktowania oskarżonej jako członka struktury przestępczej i gratyfikowanie jej za to.

Sąd przypisał oskarżonym S. Ł. (1), G. K. (2), M. K. (1), J. H. i M. R. dokonanie szeregu występków, które wypełniły znamiona art.278 § 1 kk, bądź art.13 § 1 kk w związku z art.278 § 1 kk.

Choć zmienne były miejsca i składy osobowe sprawców, to przyznać trzeba, że zasadniczo mechanizm popełnienia przez nich owych występków był bardzo zbliżony; rolą G. K. (2) i S. Ł. (1), a także – M. R. było ukradkowe wejście do wytypowanego mieszkania, do którego wcześniej dostała się już A. P. (1) (której zadaniem było zajęcie uwagi pokrzywdzonych), a następnie spenetrowanie pomieszczeń i wyniesienie z nich biżuterii lub pieniędzy. W tym samym czasie rolą J. H. i M. K. (1) było pozostawanie w samochodzie, którym wszyscy oni przyjechali na miejsce przestępstwa w pełnej gotowości i ubezpieczanie pozostałych współsprawców. Kradzieże przypisane oskarżonym popełnione zostały przez nich wspólnie, w ramach precyzyjnie i z góry ustalonego schematu, według którego każdy z oskarżonych miał do odegrania ściśle określoną rolę. Poza tym każdy z oskarżonych oczekiwał gratyfikacji w postaci udziału w zrabowanych przedmiotach, bądź pieniądzach, którymi dzieliła G. K. (2), albo M. R. jako tzw. prowadzące.

Jak wspomniano wyżej, czyny przypisane G. K. (2) oraz jedna z kradzieży popełniona przez S. Ł. (1) dokonane zostały w ramach grupy mającej na celu dokonywanie przestępstw, stąd kwalifikacja prawa uzupełniona została o art.65 § 1 kk.

Sąd uniewinnił G. K. (2) od zarzutu opisanego w punkcie **LVI**. aktu oskarżenia uznając, że zeznania pokrzywdzonej S. M. (1) nie wystarczają dla przyjęcia, by G. K. (2) była jednym ze sprawców tego czynu. Opis sprawczyń przedstawiony przez S. M. (1) nie odpowiada wizerunkowi G. K. (2). A. P. (1) zaprzecza, by brała udział w przestępstwie popełnionym na szkodę tej pokrzywdzonej. Nie sposób słowom tym nie wierzyć. Sposób działania sprawców, a zwłaszcza ich szczególna brutalność i bezwzględność stanowiąc odbiegają od modus operandi charakterystycznego dla działania G. K. (2) i grupy przez nią prowadzonej.

Co więcej, dowód z analizy połączeń telefonicznych telefonów komórkowych, którymi dysponowali w owym dniu G. K. (2) i A. P. (1) nie wskazuje, by oskarżona w tym dniu i czasie przebywała w pobliżu miejsca zdarzenia.

Sąd uniewinnił S. Ł. (1) od czynów zarzucanych jej w punktach **LI** i **LII** aktu oskarżenia.

Jak ustalono w oparciu o zeznania A. P. (1), S. Ł. (1) pojechała na kilkudniowe „gościnne występy” wraz z G. K. (2), A. P. (1), K. K. (3) i A. P. (2). Będąc w podróży wraz z pozostałymi nocowała w hotelach; podczas gdy A. P. (1), G. K. (2) i A. P. (2) dokonywały kradzieży w O. (zarzut LI.) i w B. (zarzut LII.) S. Ł. (1) pozostawała w samochodzie wraz z K. K. (3). Jak ustalono, jej rolą było sprawowanie opieki nad pieskiem G. K. (2) w czasie, gdy jego pani brała bezpośredni udział w kradzieżach. G. K. (2) dzieliła się także z nią pieniędzmi skradzionymi na szkodę małżonków K. i K. B.. Sąd uznał, że S. Ł. (1) swoim zachowaniem nie zrealizowała znamion określonych w art.278 § 1 kk. O ile bowiem rolą K. K. (3) było pozostawanie w pełnej gotowości do tego, by w razie komplikacji odjechać z miejsca zdarzenia, to zadanie S. Ł. (1) nie miało żadnego związku z inkryminowanymi przestępstwami. Co najwyżej ustalenia faktyczne wskazują, że przyjmując korzyści majątkowe w postaci nieustalonych bliżej kwot pieniędzy pochodzących z kradzieży mogła swoim zachowaniem zrealizować dyspozycję art.291 § 1 kk, ewentualnie – art.122 § 1 kw. Jednakże skazanie tej oskarżonej za paserstwo w miejsce zarzucanych jej kradzieży opisanych w punktach LI. i LII. stanowiłoby niedopuszczalne wyjście poza granice oskarżenia, naruszając zasadę tożsamości czynów (podobnie: w wyroku SN z 30.09.2014r., II KK 234/14, OSNKW z 2015r., Nr 2, poz. 14).

W zakresie czynów przypisanych M. R. Sąd uznał ją za winną występków opisanych w punktach 31. i 32. wyroku.

Pierwszy z nich stanowił usiłowanie kradzieży i popełniony został według wyżej opisanego schematu, tyle że A. P. (1) weszła do mieszkania uprzednio zagadując pokrzywdzonego, zaś M. R. ukradkiem spenetrowała mieszkanie w poszukiwaniu cennych przedmiotów, których jednak nie odnalazła. Z tego też względu Sąd Okręgowy uznał, że jej działanie nie wyszło poza stadialną fazę usiłowania, bowiem oskarżona swoim zachowaniem polegającym na przeszukaniu mieszkania J. R. (1) zmierzała do jego dokonania, które zmaterializowałoby się w momencie osiągnięcia przestępczego celu, do czego jednak nie doszło.

Co do drugiego z czynów przypisanych M. R. Sąd dokonał zmiany jego opisu i kwalifikacji prawnej uznając, że jej działanie wyczerpało znamiona art.286 § 1 kk, a nie – art.278 § 1 kk – jak wynikało z aktu oskarżenia. M. R., działając wspólnie i w porozumieniu z A. P. (1), wprowadziły w błąd J. K. (2) co do tego, że pobrane od niego pieniądze zostaną mu zwrócone w podwójnej wysokości. Pokrzywdzony wydał kwotę 2.400 zł A. P. (1) i M. R., co stanowiło niekorzystne rozporządzenie mieniem, bowiem ich obietnica nigdy nie została zrealizowana, zaś oskarżona i działająca z nią A. P. (1) nigdy nie miały zamiaru pieniędzy tych zwrócić.

Sąd uniewinnił M. R. od zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, o której mowa w punkcie I. aktu oskarżenia nie doszukując się dowodu, który wspierałby tezę stawianą przez prokuratora. Z samych zeznań A. P. (1), które, jak wspomniano wyżej, stanowiły wyłączny dowód bezpośredni na istnienie powiązań, o których mowa w art.258 § 1 kk nie wynika, by „epizod (...)” jej przestępczej działalności zyskał taki wymiar, jak chociażby jej współpraca z G. K. (2). Przeciwnie. A. P. (1) dołączyła do M. R. przypadkowo i spontanicznie, ich współpraca nosiła wszystkie znamiona współsprawstwa, ale była krótkotrwała, nie oparta na żadnych zrębach struktury czy to pionowej, czy to poziomej. Pomiedzy nimi nie wytworzyły się żadne powiązania cechujące grupę, o której mowa w omawianej normie prawnej.

Tym bardziej nie może być mowy o tym, by M. R. była członkiem grupy przestępczej o składzie osobowym przedstawionym w zarzucie I. aktu oskarżenia. Sądowi nie są znane dowody wskazujące na jakiegokolwiek jej powiązania noszące cechy zorganizowania z pozostałymi osobami wymienionymi w akcie oskarżenia. Oparcie tezy oskarżenia w zakresie udziału tej oskarżonej w zorganizowanej strukturze przestępczej li tylko na twierdzeniu, że M. R. przypisanych jej czynów dopuściła się działając m.in. z A. P. (1), bez znajomości szczegółowych powiązań z mężczyzną o pseudonimie (...) jest niewystarczające dla przyjęcia udziału w grupie przestępczej, o której mowa w art.258 § 1 kk.

Ponadto Sąd uniewinnił J. H. i M. K. (1) od zarzutu udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, o której mowa w punkcie I. aktu oskarżenia. Faktem jest, że oskarżeni ci uczestniczyli (M. K. (1) w czterech, J. H. – w trzech) w przestępstwach popełnionych wraz z A. P. (1). Ich rolą było pełnienie funkcji kierowcy. Partycypując w łupach otrzymywali z tego tytułu określone korzyści. Jednakże, jak było podnoszone już kilkakrotnie we wcześniejszej części niniejszego uzasadnienia, jedynym dowodem stanowiącym podstawę ustaleń dotyczących składu osobowego grupy przestępczej, były zeznania (wyjaśnienia) A. P. (1), która rozpytywana przed sądem na tę właśnie okoliczność wyraźnie stwierdziła, że udział J. H. i M. K. (1) w przypisanych im przestępstwach był incydentalny, zaś pomiędzy nimi a innymi sprawcami nie zawiązała się żadna więź wskazująca na ten rodzaj powiązań, które charakterystyczne są dla występkę stypizowanego w art.258 § 1 kk (a które łączyły A. P. (1) choćby z K. K. (3) , czy G. K. (2)) . Inaczej mówiąc, zarówno co do M. K. (1), jak i J. H. w zakresie współpracy z pozostałymi sprawcami nie jest Sądowi znany dowód wskazujący na to, by ich działalność wykraczała poza zwykłe ramy współsprawstwa i miała charakter inny, jak doraźny, tymczasowy. Najistotniejszą okolicznością jest jednak fakt, że M. K. (1) uczestniczył w czterech przestępstwach popełnionych wraz z P. A., R. Ł. i A. P. (1) (trzy razy) oraz R. Ł., M. Ł. (2) i A. P. (1) (jeden raz), zaś J. H. – w trzech występkach popełnionych z A. P. (1), M. G. i kobietą o pseudonimie (...) (dwa razy) oraz z A. P. (1), M. G. i kobietą o pseudonimie (...) (jeden raz).

Sama A. P. (1) przyznawała, że takie składy sformowane był ad hoc, miały charakter doraźny, nie nosiły cech trwałości. Działalność przestępcza jednego i drugiego oskarżonego oparta więc była na funkcjonowaniu w ramach zmieniającej się struktury osobowej, co samo w sobie, rzecz jasna, teoretycznie nie eliminuje możliwości przypisania działania zawierającego się w dyspozycji art.258 § 1 kk, jednak dowody przedstawione przez oskarżenie, w szczególności zeznania A. P. (1) nie pozwalają na poczynienie ustaleń co do powiązań M. K. (1) i J. H. typowych dla zorganizowanej grupy przestępczej, noszących cechy wspomniane wyżej. Przeciwnie. Z zeznań A. P. (1) wprost wynika, że przestępcza współpraca z nimi miała dla niej charakter incydentalny, wolny od wielopłaszczyznowych powiązań socjologicznych, łączących ją z faktycznymi członkami grupy, o której mowa w punkcie 1. wyroku.

Sąd uniewinnił także F. G. od zarzutu opisanego w punkcie CXXVIII. aktu oskarżenia.

Czynność dowodowa w postaci przesłuchania M. C. (1) w jej miejscu zamieszkania (k. 7238 – 7239) dowiodła, że rozpoznanie będące efektem okazania wizerunku oskarżonej na etapie śledztwa było mocno niepewne i nie dało podstaw do przyjęcia ponad wszelką wątpliwość, że to F. G. była jedną z kobiet, które okradły pokrzywdzoną. Tym bardziej, że opisy kobiet przedstawiane przez M. C. (1) i G. B. nie pokrywały się z faktycznym wizerunkiem F. G.. Już tylko na marginesie wspomnieć trzeba, że okazanie wizerunków kobiet z tablicy poglądowej przeprowadzone w śledztwie budziło zastrzeżenia; wizerunek F. G. umieszczony był pośród czterech innych fotografii, przy czym oskarżona jako jedyna w tej grupie kobiet posiadała jasne, farbowane włosy, a do tego fotografie były czarnobiałe, co uwypuklało tę cechę wyglądu oskarżonej.

Najistotniejsze jest jednak to, że podczas przesłuchania w dniu 8 czerwca 2015r. M. C. (1) dokonując ponownego wglądu w dokumentację fotograficzną wykluczyła wręcz, by F. G. była jedną z kobiet, która weszła wówczas do jej mieszkania. Sąd uznał owe rozbieżności za uniemożliwiające niewątpliwe ustalenie, że to właśnie ta oskarżona dopuściła się przestępstwa opisanego w punkcie CXXVIII. aktu oskarżenia, tym bardziej, że nie istnieje żaden inny dowód pozwalający na zweryfikowanie tej tezy aktu oskarżenia (dodać trzeba, że z posiadanych informacji wynika, iż przesłuchanie G. B. z uwagi na jej stan zdrowia jest niewykonalne, zaś świadek ten już w śledztwie nie potrafił rozpoznać na tablicy poglądowej żadnej z kobiet jako tych, które miały dokonać przedmiotowej kradzieży).

Wymiar kar.

Sąd wymierzył G. K. (2), S. Ł. (1) i M. R. kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania oraz kary grzywny.

Pomimo tego, że zarówno S. Ł. (1), jak i M. R. wymierzone zostały kary nie przekraczające dwóch lat pozbawienia wolności, a więc zostały spełnione formalne przesłanki pozwalające na warunkowe zawieszenie orzeczonych kar, to jednak Sąd nie znalazł podstaw materialnoprawnych, które pozwalałyby na zastosowanie wobec nich instytucji

probacyjnej. Sąd uznał bowiem, że dla osiągnięcia celów orzeczonych kar konieczne jest ich wykonanie. Za taką oceną przemawia fakt, że zarówno M. R., jak i S. Ł. (1) były już w przeszłości karane, w tym za tożsame rodzajowo występki, na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Wnioskować stąd można, że orzekanie wobec tych oskarżonych kar warunkowych w przeszłości nie odniosło żadnych pożądaných skutków w zakresie wychowawczym, jak i szeroko rozumianej prewencji indywidualnej. Inaczej mówiąc wymierzenie tym oskarżonym kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, bądź innego rodzaju kar wolnościowych nie jest uzasadnione z punktu widzenia indywidualnego oddziaływania na oskarżone, które w sposób jawny wchodzą w konflikt z prawem.

Wymierzając kary każdemu z oskarżonych Sąd miał na uwadze bardzo duży stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych im czynów.

Jako okoliczności obciążające Sąd poczytał:

- działanie G. K. (2) i S. Ł. (1) w warunkach z art.65 § 1 kk,
- co do G. K. (2) – dominującą rolę, jaką odegrała ona w przestępczej strukturze,
- działanie oskarżonych w sposób bezwzględny i wyrachowany; dopuszczali się oni kradzieży upatrując swe ofiary wśród osób w podeszłym wieku, a przez to bezbronnych, nierzadko ułomnych, bądź niesprawnych fizycznie, wykorzystując ich łatwowierność i bezradność ograbiali ich ze wszystkich oszczędności, stanowiących zabezpieczenie na niepewną przyszłość,
- popełnianie przestępstw według z góry wypracowanego schematu, w sposób metodyczny, z „zimną krwią”, w ramach precyzyjnie ustalonego podziału ról sprawczych. Tak, jak zwykli ludzie szli do pracy, tak oskarżeni wyjeżdżali, by kraść,
- uprzednią karalność w stosunku do S. Ł. (1) i M. R.,
- co do G. K. (2) – działanie w warunkach ciągu przestępstw.

Okolicznością łagodzącą w przypadku G. K. (2) był zły stan jej zdrowia oraz finalne przyznanie się tej oskarżonej do popełnienia zarzucanych jej czynów, choć zauważyć trzeba, że nie było ono poparte szczerą skruchą, ani chęcią wyjawienia wszystkich okoliczności związanych z zarzucanymi jej czynami.

Orzekając na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk kary łączne wobec S. Ł. (1), G. K. (2) i M. R. Sąd zastosował zasadę częściowej kumulacji biorąc pod uwagę z jednej strony – ilość przestępstw przypisanych każdemu z oskarżonych, z drugiej zaś – ich tożsamość rodzajową, krótkie odstępy czasu dzielące poszczególne zachowania sprzeczne z prawem i podobny sposób ich popełnienia.

Podstawą prawną wymierzenia każdemu z oskarżonych kar grzywny był art.33 § 2 kk, bowiem wszyscy oni przypisanych im przestępstw dopuścili się z chęci uzyskania korzyści majątkowej. Ilość stawek dziennych kar grzywny orzekanych za poszczególne jednostkowe występki ustalana była w oparciu o ocenę stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz ich zawinienia. Wartość jednej stawki była wypadkową sytuacji majątkowej każdego z oskarżonych.

Na podstawie art.46 § 1 kk Sąd orzekł obowiązki naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwami popełnionymi przez oskarżonych.

Co do tych czynów, w których możliwe było precyzyjne i niesporne oszacowanie wartości szkody na podstawie zeznań pokrzywdzonych Sąd nakładał na oskarżonych obowiązki ich naprawienia w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych stosownych kwot pieniędzy.

Wszędzie tam, gdzie wartość szkody była wątpliwa, bądź nieustalona Sąd korzystał z możliwości, jakie daje art.46 § 2 kk orzekając – w miejsce obowiązku jej naprawienia – stosowne nawiązki.

Sąd zwolnił oskarżonych od kosztów sądowych mając na względzie wysokie wartości orzeczonych obowiązków odszkodowawczych, na których oskarżeni powinni skupić się w pierwszej kolejności.